Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXII. Ч. 59. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 29-го БЕРЕЗНЯ 1955. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ—FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MARCH 29, 1955. No. 59. VOL. LXII.

ЗДА МАЮТЬ ПРОТИЛЕТУНСЬКУ АТОМОВУ ЗБРОЮ

Вашингтон. — Нова атомова зброя ЗДА може знищити цілу формацію ворожих бомбовиків, і то навіть тоді, коли вони летіли б дуже високо. Досі випробувано атомову зброю для вжитку наземних військ і для стратегічної цілі, а тепер нову атомову зброю випробовують як засіб до нищення ворожого летунства. Про це повідомили Комісія Атомової Енергії та департамент оборони. Спільне повідомлення цих двох урядових агенцій говорить про те, що під час теперішніх випробувань атомової зброї в Неваді ствердженo, що винайдено зброю, яка „збільшить нашу оборонну систему проти ворожого летунського налету". Одна з цих пробних експльозій відбулася на висоті багатьох висяч стіп понад землею. В цьому повідомленні говориться про те, що цю нову зброю можна вживати для того, щоб стримувати ворожі бомбовики. Можна це робити при допомозі наземної атомової артилерії та керованих стрілен, або при допомозі літаків, з яких можна буде вистрілювати нову атомову зброю проти ворожих бомбовиків. В повідомленні читаємо таке: „Ціллю цього випробування було здобути відомості для Континентальної Повітряної Оборони про те, з яким наслідком вибухає нова атомова зброя на більших висотах. Внаслідок високої сили цієї атомової зброї — ця зброя збільшить нашу можливість відогнати ворожу атаку. Ця нова зброя своєю експльозією може знищити ворожий літак на деяку віддаль від експльозії, і одночасно не буде вона шкідлива для людей ані для речей на землі. Не подано до відома, як далеко від експльозії ця нова зброя має нищівну силу. Атомова радіяція цієї нової зброї, яка експльодує вгорі, на землі буде така мала, що зовсім не шкодитиме людині. Не подано висоти експльозії цієї бомби, хоч всім відомо, що теперішні бомбовики можуть літати на висоті 30,000 стіп.

Конґрес відкинув законопроєкт про зменшення прибуткового податку

Вашинґтон. — Спільна Конґресова Комісія, яка мала узгіднити різниці в податкових законопроєктах, ухвалених Сенатом і Палатою Репрезентантів, відкинула ту частину законопроєкту, прийняту Палатою Репрезентантів, яка пропонувала зменшити прибутковий податок кожному платникові податків на 20 долярів річно. Одночасно ця комісія прийняла законопроєкт про продовження на один рік податків від корпорацій і від продажу деяких товарів, які, згідно з минулорічним законом, мали бути зменшені від 1 квітня цього року. Сенат негайно ратифікував рішення Спільної Конґресової Комісії, а Палата Репрезентантів має це зробити пізніше, і тоді закінчиться велика кампанія демократів за зменшення прибуткового податку вже в найближчому році. Хоч демократи програли цю кампанію, то вони напевно будуть її використовувати на те, щоб під час виборів в 1956 році здобути Білий Дім і більшість в Конґресі. Республіканці називали змагання демократів за зменшення податків — демагогією, бо зменшити податки можна б тільки збільшенням федерального дефіциту, а це вважають республіканці за шкідливе для економіки країни.

Стравс називає віру найбільшою обороною

Сінсінаті, Огайо. — Голова Комісії Атомової Енерґії адмірал Луїс Л. Стравс промовляв на відзначуванні роковин Гебрайського каледжу і закликав американський нарід „виявляти найвищу віру" в теперішніх часах, коли теперішній спосіб ведення війни може бути „більш нищівним", як коли-будь досі в історії людства. Стравс назвав віру „найвищою" обороною і розвивав свою думку таким способом: „В першу чергу віра в самих себе, в нашу життьову силу, в наш провід, здібний реаґувати на провокацію, і вкінці віра в найвищу допомогу і добродійство Провидіння Божого, яке впродовж віків часто давало докази того, що тріюмфувала правда і добро людини". Стравс твердив, що віра завжди перемагала страх і тому „наша власна віра, — віра наших батьків, — додає нам сили вірити, що Творець не дозволить людині дійти до того пункту, щоб вона надужила науки на те, щоб знищити всі людські осяги, всі пам'ятки культури, які назбирала умова скарбниця віків.

Нова зима в нашій країні

Ню Йорк, Н. Й. — Кінець тижня приніс до ЗДА нову зиму, яка завітала до двох третіх частин цієї країни. Буревії спричинили 34 випадки смерти. Сніг покрив землю від Вірджінії аж до Нової Англії та Колорадо й Мейну. Холодне повітря дійшло аж до Флориди і зовсім знищило врожай „пічесів" (персиків). Обраховують, що цей мороз спричинив шкоди на 50 мільйонів долярів в сільському господарстві. Вітри виривали дерева, нищили електричні проводи. В Ню Йорку вітер завалив трибуну, де мали стояти гості під час дефіляди в роковини грецької незалежности. Майже ніхто не вітав прибуття цирку до Ню Йорку, а звичайно тисячі нюйоркчан приглядаються, коли приїздить ця атракція до метрополії.

В АМЕРИЦІ

● **З конґресових кол** повідомляють, що президент Айзенгавер погодився відвідати в червні цього року Нову Англію, тобто стейти Мейн, Ню Гемшір і Вермонт. Гостина президента триватиме кілька днів. З Білого Дому ще немає потвердження цієї вістки.

● **59-річна пані Гейзел Л.** Венкур з Іст Віндсері, Коннектикат, померла на удар серця, рятуючи одного із своїх 12 котів, який повис на галузі дерева, зачепившись за неї своїм нашийником.

● **Канадський Сенат** більшістю 37 голосів до 20-ох відкинув законопроєкт, який дозволяв би розводитися, коли одне з подружжя „знущається" морально або фізично над другим, коли одне з подружжя умово хворе або відсутнє впродовж трьох років з подружжя.

● **Відомий всім нюйоркчанам** і гостям в цьому місті старий так званий елевейтор Третьої авеню 12 травня кінчає свою службу, відслуживши три чверті століття світовій метрополії. З його смерти найбільше тішаться ті, яким він своїм гуком не давав спати.

● **Комісія Атомової Енерґії** дала дозвіл на те, щоб вивчати можливість збудування атомової льокомотиви. Ця льокомовитва могла б везти залізничі поїзди від узбережжя до узбережжя ЗДА і назад без додавання пального.

● **84-річний бувший** дорадник президентів Бернард М. Барук відвідав в Білому Домі 64-річного президента Айзенгавера. На питання як виглядає Айзенгавер, Барук відповів: — Та ж це ще дитина! Виглядає дуже гарно!

КОМІСІЯ КЕРСТЕНА РЕКОМЕНДУЄ АКЦІЮ ЗДА В ОН ПРОТИ СОВЄТІВ

У Конґресі внесено резолюцію з рекомендацією для американського представника в Об'єднаних націях домагатися засуду Москви за аґресію та народовбивство. Представники груп з підсовєтських народів вшанували членів комісії Керстена за її працю в користь визволення поневолених народів. Конґресмен Фіґен гордий, що його називають у Конґресі „містер Україна".

Ню Йорк. — Конґресова Комісія для розсліду совєтської аґресії, яку під час попередньої каденції Конґресу очолював конґресмен Чарлз Керстен та яка перевела основне розслідування совєтської аґресії на поодинокі східньо-европейські та азійські країни і проголосила опісля відповідні матеріяли в цій справі, внесла тепер до Конґресу окрему резолюцію, якою Конґрес мав би рекомендувати своєму представникові в Об'єднаних Націях домагатися засуду Совєтської Росії за аґресію та народовбивство. Про це повідомив конґресмен Фіґен, член тієї комісії, на спеціяльному прийнятті, яке влаштували американські групи з поодиноких підсовєтських народів минулої неділі, 27-го березня, в готелі Комадор. Проф. Лев Добрянський, голова Українського Конґресового Комітету, був товстмастром прийняття, в якому, крім українців, взяли участь білоруси, що вчора обходили роковини проголошення незалежности Білорусі, словаки, грузини, вірмени, азербайджанці, ідело-уральці, козаки та інші підсовєтські групи. З американського боку були приявні на прийнятті голова комісії Керстен, конґресмен Фіґен, та два інші конґресмени, як теж екзекутивний директор комісії Едвард О'Коннор правний дорадник комісії та деякі з членів штабу тієї комісії.

Започатковано прийняття американським гимном, а в мистецькій програмі вечора виступали м. ін.: український чоловічий хор „Думка", під дириґентурою п. О. Микитюка, квартет бандуристів під проводом п. Р. Левицького, білоруська жіноча співацька група, кавказькі танцюристи та інші. Проф. Л. Добрянський, відкриваючи вечір, підкреслив ту велику ролю, яку відіграла комісія Керстена в розслідуванні та виявленні комуно - московських злочинів аґресії і народовбивства проти вільних колись націй та поінформування американської і світової опінії про справжнє обличчя червоної Москви. Якщо б жертвами комуністичної аґресії не були впали раніше Україна, Білорусь, Вірменія, Грузія та інші, то не було б опісля московської аґресії на Польщу та Чехословаччину, Румунію, Болгарію та інших теперішніх т. зв. сателітів — говорив голова УКК. Признання і подяку висловили тій комісії теж поодинокі представники інших національностей, зокрема палку промову виголосив від імени Українського Конґресового Комітету його правний дорадник, адв. Михайло Пізнак, підкреслюючи далекосягле значення праць комісії для американської політики та для визвольної справи поневолених народів. Від імени комісії перший промовляв один з її найактивніших членів, конґресмен Фіґен, якого представив проф. Добрянський як відомого в Конґресі „Містера Україна". Конґресмен Фіґен, заявив, що він гордий з тієї назви, а в дальшому поінформував про згадану резолюцію в Конґресі, заявляючи, що наш Державний Департамент повинен нарешті усвідомити собі, що диктаторських апетитів імперіялістичної Москви не можна задовольнити жадними уступками, що ці апетити зростають після кожної уступки ще більше та що їх може припинити тільки найрішучіша акція проти аґресії і зокрема свідома і плянова акція за визволення поневолених народів. Голова комісії, б. конґресмен Чарлз Керстен, зі свого боку твердив про московсько-націоналістичний характер червоного і білого російських імперіялізмів, який може здержати тільки рішуча постава вільного ще світу. Американська офіціяльна політика робить постійно ту помилку, що вдержує зв'язки та має до діла із совєтським урядом, який не тільки не є представником поневолених ним народів, але їх катом. Тому, не зі злочинцями в Кремлі, але поневоленими ними народами повинна Америка наладнувати свої стосунки. Із тверджень конґресмена Фіґена та інших представників комісії виходить, що тепер робиться відповідні заходи, щоб знову встановити подібну комісію, яка продовжувала б розслідування комуно - московських злочинів проти поневолених народів. Поодинокі промовці закликали до підтримки тієї акції, як і резолюції в справі американської акції в ОН для засуду совєтської аґресії. Прийняття закінчено врученням членам комісії перґамінових грамот з признанням за їхню працю в користь волі, а тим самим і миру для всіх.

Москва вітає пропозицію през. Айзенгавера щодо конференції 4-ох

Москва. — Совєтський прем'єр маршал Ніколай Булґанін заявив скликаним для цієї цілі представникам преси, що совєтський уряд займає „позитивне становище" щодо ідеї президента Айзенгавера, щоб відбути конференцію 4-ох великодержав. З свого боку Булґанін зазначив, що вже — мовляв — сам совєтський уряд плянував відбути в „найкоротшому часі" конференцію 4-ох великодержав в справі Австрії, щоб дійти на ній до порозуміння в справі підписання т. зв. державного договору про привернення суверенности Австрії. Булґанін не згадав ані словом про передумови, що про них згадував президент Айзенгавер, уже раніш і на своїй останній пресовій конференції у Вашинґтоні. Така нова конференція має мати на цілі „причинитися до поменшення напруження в міжнародних взаєминах". Булґанін промовчав теж, чи Москва воліла б зустріч представників 4-ох великодержав „на найвищому рівні", себто прем'єрів чи пак голов держав, — чи спершу міністрів закордонних справ, як це воліє президент Айзенгавер. Державний департамент негайно зареаґував прихильно на заяву Булґаніна. Зате серед конґресменів і сенаторів перспектива недалекої нової конференції з Совєтами викликує різнородні враження і коментарі. Напр. республіканський сен. Бриджес сказав, що він „надзвичайно стурбований", а всі совєтські говорення про мир вважає „пробними бальонами, що тріскають у денному світлі". Сен. Смит уважає небезпечними розмови з Москвою на тлі теперішньої грізної ситуації на Далекому Сході,, а конґресмен Варіс з Огайо каже, що не дивується, що большевики хотіли б мати ще одну таку конференцію, як у Ялті. Перші часописні коментарі підкреслюють, що Москва перекреслила свої давніші погрози, що на випадок ратифікації Паризького договору вона не візьме участи в новій конференції 4-ох великодержав про з'єднання Німеччини.

ПРЕМ'ЄР І МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ІТАЛІЇ ПРИБУЛИ ДО ВАШИНҐТОНУ

Вашинґтон. — Італійський прем'єр Маріо Шельба і міністер закордонних справ д-р Ґетано Мартіно прибули літаком до Вашинґтону, у товаристві своїх жінок і 7-ох високих урядовців. На летовищі привітали їх віце-президент Ніксон і державний секретар Доллес із дружинами та кількома вищими урядовцями. Висівши з літака, італійський прем'єр Шельба підкреслив, що він прибув до ЗДА без заміру просити їх за щонебудь, а тільки для затіснення взаємин між тими двома державами. Шельба висловив радість, що в цьому небезпечному історичному часі є багато таких, які об'єднаними силами готові боронити миру і свободи. Маріо Шельба, пригадавши традиційну приязнь між ЗДА і Італією, славив теперішній їх союз через спільне перебування в НАТО й натякнув на тільки-що ратифікований Італією Паризький договір про створення Західньої Европейської Унії. 54-річний Маріо Шельба був від 1947 до 1953 року міністром знутрішніх справ в уряді Альчідо де Ґаспері, а після його відходу став у 1953-му році прем'єром. Він відомий, як великий і безкомпромісовий ворог комунізму і є найбільш в Італії зненавиджений комуністами діяч. Італійська делеґація приїхала на 12-денну „місію доброї волі" до ЗДА, при чому перші три дні будуть виповнені діловими нарадами й прийняттями в столиці ЗДА. Хоч прем'єр Шельба й міністер закордонних справ Мартіно не приїхали просити нової фінансової допомоги, проте безсумнівно в нарадах буде мова про участь ЗДА в 10-річному пляні відбудови Італії, від якого залежить зліквідування хронічного безробіття в Італії, найбільшої причини тамошньої сили комуністичної партії.

Дипломати сумніваються в війну вже в квітні цього року

Вашинґтон. — У військових колах передбачають, що китайські комуністи вже в половині квітня цього року почнуть напад на острови Квімой і Матсу, що могло б спричинити загальну війну. Але дипломатичні кола з державного департаменту і з деяких амбасад з недовір'ям прийняли це передбачення військовиків із Пентаґону. Дипломати звертають увагу на те, що 18 квітня цього року має відбутися Азійсько-Африканська конференція в Банґдунґу в Індонезії, і, на думку дипломатів, китайські комуністи не схочуть почати війни перед цією конференцією з чисто пропаґандивних причин. ЗДА, згідно з взаємною оборонною умовою з урядом на Формозі, мають боронити Формозу і Пескадорські острови, а справу оборони островів Матсу і Квімой має вирішити президент Айзенгавер.

ТИСЯЧНА ПУБЛІКА в НЮ ЙОРКУ ВІТАЛА В. АВРАМЕНКА З „ТРІЮМФОМ УКРАЇНСЬКОГО ТАНКУ"

Ню Йорк. — Минулої суботи і неділі висвітлювано тут документальний фільм „Тріюмф українського танку", приготований в 25-річчя мистецької і виховної праці Василя Авраменка в ділянці українського танку. Тисячна публіка оваційно вітала ювілята В. Авраменка, який особисто виступав після кожного показу фільму.

ДЕМОНСТРАЦІЯ КАТОЛИЦЬКИХ СТУДЕНТІВ В БЕЛЬГІЇ

В Брюсселі, столиці Бельгії, біля 20,000 студентів католицьких шкіл демонстрували проти рішення зменшити урядову допомогу парафіяльним католицьким школам. Демонстрації прибрали бурхливий характер і в них інтервенювала поліція. На фото: фраґмент поліційної акції проти демонстрантів на одному з бульварів Брюсселі.

ФРАНЦІЯ РАТИФІКУВАЛА ПАРИЗЬКИЙ ДОГОВІР

ВИЩА ПАЛАТА ФРАНЦУЗЬКОГО ПАРЛЯМЕНТУ ЩЕ В СУБОТУ ЗАТВЕРДИЛА ВЕЛИКОЮ БІЛЬШІСТЮ ВСІ ПРОТОКОЛИ ПРО СТВОРЕННЯ ЗАХІДНЬОЇ ЕВРОПЕЙСЬКОЇ УНІЇ, СУВЕРЕННІСТЬ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ Й ЇЇ ПРАВА ОЗБРОЇТИСЬ. — ПРИХИЛЬНИЙ ВІДГУК В УСІХ ЗАХІДНІХ СТОЛИЦЯХ. — КАНЦЛЕР АДЕНАУЕР ЗАПОВІВ ДАЛЬШЕ ФРАНЦУЗЬКО-НІМЕЦЬКЕ НАБЛИЖЕННЯ

Париж. — Рада Республіки, як вища палата французького парляменту прийняла великою більшістю всі протоколи Паризького договору, відкинувши 195 голосами проти 107 запропоновані опозицією додатки, які, без уваги на свій зміст, завернули би весь договір назад до палати депутатів, себто нижчої палати парляменту. Зате уряд, ідучи назустріч загальним настроям у французькому парляменті й громадянстві, сам зголосив резолюцію, якою затверджено предложену політичну програму уряду. Ця програма торкається рішення уряду настоювати на найшвидше скликання конференції 4-ох великодержав, вияснення з Німеччиною спірних справ щодо Зарщини, політики Франції на терені НАТО і т. п.

Ратифікування Паризького договору закінчило 5-річний спір над справою озброєння Західньої Німеччини та організації оборони всього вільного Заходу з активною участю Західньої Німеччини. Тому реакція в усіх західніх столицях надзвичайно корисна. — Перші коментарі преси підкреслюють м. ін. заслугу оприлюднення державним департаментом ЗДА протоколів Ялтинської конференції: — французьким сенаторам пригадано, що тому 10 років вирішувано найважніші міжнародні проблеми без участи Франції, дармащо вона мусіла нести наслідки тих вирішень. Західньо-німецький канцлер Аденнауер висловив своє велике вдоволення Паризьким голосуванням і заявив, що він працюватиме далі над затісненням взаємин між Францією і Німеччиною. Зрештою, американська преса займається тепер найбільше питанням найближчої нової конференції з Совєтами, а „Ню Йорк Таймс" подав вістку про ратифікування Паризького договору Францією під заголовком: „Здається, що найбільша перешкода до наради великих чотирьох усунена." З усіх 4-ох голов чи пак прем'єрів західніх великодержав — ЗДА, Англії, Франції й Німеччини — тільки канцлер Аденауер не сказав ще нічого про його бажання відбути якнайшвидше нову зустріч із представником Совєтів, якщо не рахувати його позитивної в цьому напрямку заяви під час ратифікаційної дебати в Бундесраті. Зате німецькі соціял-демократи проголосили нову резолюцію, в якій підкреслюється, що ратифікація Паризького договору може пошкодити з'єднанню Німеччини, і тому в інтересі Німеччини є відбути конференцію із СССР у цій справі як мога швидше.

Совєтський втікач не хоче вертатися до батьків

Берлін. — Валерій А. Лисіков, син совєтського полковника летунства, показався нечулий на всі арґументи своїх батьків, які прибули до Західнього Берліну на зустріч із ним, щоб намовити його до повороту на Схід. В. А. Лисіков втік був 18 ц. м. до Західнього Берліну і попросив американців дати йому азиль. Американська влада сконтактувалася з совєтською у Східньому Берліні й запропонувала, щоб батьки Лисікова наспілку з совєтськими офіційними представниками наочно перевірили справжні заміри молодого втікача та переконалися про стан його здоров'я і бажань. Така драматична зустріч відбулася в суботу пополудні в канцелярії Чарлза Овслея, голови американського уряду в Берліні для політичних справ. Крім обоїх батьків молодого втікача прибув заступник совєтського коменданта у Східньому Берліні полк. Коцюба й ще один совєтський майор. Конференція тривала 2½ години. Батьки твердили, що молодий Лисіков взагалі не має права просити азилю, бо не має 17 (як він подав був), лише 16 років, але цього арґументу не признав американський представник. Полк. Лисіков запевняв сина, що, коли він вернеться, то його не будуть карати, він зможе залишитись в школі або вибрати собі якусь працю, чи вернутися разом з батьками до їх рідного Сталінграду. Погрожувано теж синові, що коли він поїде до ЗДА, то там присилують його працювати в копальнях вугілля та що він ніколи вже не побачить своїх батьків. Американський представник зауважив, що 1) коли хтось дістає право в'їзду до ЗДА, то його не силують до ніякої праці і 2) американський уряд не ставить ніяких перешкод нікому комунікуватись з своїми свояками за залізною завісою, молодий Лисіков в кожній хвилині зможе вернутися до СССР, якщо захоче, а від батьків залежить, чи вони схочуть його бачити. На просьбу матері, залишено її в кімнаті наодинці з сином. Після тієї розмови з матір'ю, молодий Лисіков, який здебільша мовчав, — заявив, що він таки не хоче вертатися і просить американців дозволити йому залишитися на Заході та поїхати до ЗДА.

У СВІТІ

● **Естонський моряк,** 20-річний Рієстас Югановіч, втік з совєтського корабля в англійському порті Ґрейвсенд і явився до представників англійської влади з просьбою признати йому право політичного азилю. Втікач походить з Талліна в Естонії.

● **У французькому Марокко** викрито групу пачкарів зброї з еспанського Марокко. Переведено численні арештування. Заповіджено оприлюднити дані, що їх устійнює слідство.

● **Черчил** „похвалив" покійного президента Ф. Д. Рузвелта за те, що він у довірочній розмові з Сталіним в Ялті 1945 року перестеріг Сталіна, що Англія боронитиме Гонґ Конґ від китайських зазіхань. Черчил ствердив, що Рузвелт казав тоді правду і що Англія й надалі рішена тримати Гонґ Конґ. Черчил не виявив, звідки він дізнався про цю розмову Рузвелта й Сталіна, ведену поза його плечима.

● **Генерал Джеймс Ван Фліт** прибув до Південної Кореї, де взяв участь у святкуванні 80-річчя південно-корейського президента Синґмана Рі.

● **Студенти Атенського** університету знову демонстрували за з'єднання Кипру з Грецією, користаючи з нагоди святкування роковин самостійности Греції. Кількох студентів поранено в сутичці з поліцією.

Валерій Александровіч Лисіков, 17-річний син совєтського полковника летунства, який під кінець минулого тижня втік до Західнього Берліну, оповідає, що він був у гуртку анархістів, яких опозиційно до совєтської влади настроїв якийсь „український лідер", що оповідав про боротьбу українців проти царської і совєтської влади. Лисіков служитиме в американському летунстві. Йому дали азиль.

● **У місті Морипно в Італії** стався вибух в головному підземному коридорі вугільної копальні. 20 робітників згинуло і стільки ж ранено.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МИРОВА ОФЕНЗИВА ЗАХОДУ

Захід перебрав ініціятиву і розпочав нову „мирову офензиву". Поняття „мирової офензиви" вже до такої міри скомпромітоване Кремлем, що звичайний громадянин ставиться до нього з поважними застереженнями і недовір'ям, вважаючи, що з цього й так нічого не вийде, а якщо і вийде, то нічого доброго для Заходу. Проте, нова акція, цим разом з цілком виразним американським проводом, не є того роду, щоб на неї можна було махати рукою і згори пересуджувати.

Передусім, запініційована Америкою нова „мирова офензива" базується на американській концепції політики „миру через силу", а весь її початковий характер вказує радше на те, що в ній Кремль, якщо брати до уваги його імперіялістичні й агресивні цілі, може тільки програти.

Як виглядає тепер ця „мирова офензива"? Насамперед, голова сенатської комісії закордонних справ, сен. Волтер Джордж, видвигнув думку про евентуальну нову конференцію „чотирьох великих". Заінтерпельований у цій справі президент Айзенгавер заявив, що він підтримує цю думку, але вважає, що спершу мали б відбутися „пробні наради на нижчому рівні", отже, можливо, наради міністрів закордонних справ чотирьох великодержав. Опісля сен. Джордж та лідер республіканської меншости в Сенаті, сенатор Новленд, висловили думку, що перед конференцією „чотирьох великих" було б добре відбути наради західніх „трьох великих" з участю четвертого „підростаючого", себто Німеччини. В усіх випадках береться під увагу розмови тільки після того, як остаточно буде ратифікований та введений в силу Паризький договір про озброєння Німеччини і включення її в західню оборонну систему Північно-Атлантійського пакту.

Ця американська акція має далекосягле і багатобічне значення. В першу чергу вона має розвіяти всякі сумніви щодо мирних інтенцій Паризького договору та допомогти його ратифікації в Парижі. У Німеччині, як відомо, цей договір уже ратифікований і підписаний президентом федеративної республіки, а відклик соціялістів до Конституційного Суду не має виглядів на будь-який успіх. Очевидно, що після ратифікації цього договору ще й Францією та при теперішній оборонній системі Заходу, немає жадних побоювань, що можуть повторитись, у відношенні до Кремлю, прецеденти з Гітлером у Мюнхені, або Сталіним у Ялті.

Це знає також Москва, і виникає велика проблема, чи вона на пропоновану конференцію погодиться. Раніше вона сама таку зустріч пропонувала, але на цілком протилежній базі і з цілком протилежною метою. Кремль бажав пропозиціями такої зустрічі не допустити до включення Німеччини в західню оборону і попереджав, що ратифікація Паризького договору не тільки виключить можливість такої зустрічі, але й загрозив зірванням воєнного альянсу з Британією та Францією. Крім того, вже у відповідь на Паризький договір Кремль скомпонував своє власне НАТО за залізною заслоною, створивши одностайне командування для своїх та сателітних армій.

Тепер американська мирова офензива ставить Кремль у прикре положення. Погодитись на таку конференцію — означало б для Москви потвердити правильність американської концепції „миру через силу", і йти на цю конференцію не тільки без вигляду на те, щоб на ній щонебудь здобути, але й з можливістю втратити престиж, ініціятиву та скомпромітуватись. Не прийняти такої пропозиції можна викрутом або іншими протипропозиціями, але це теж Кремлю не врятує від компромітації в опінії світу, — щонайменше таке переконання існує на Заході.

Західня „мирова офензива" ще не оформилася в цілком конкретних пропозиціях і є радше „рухом", але в сьогоднішніх обставинах і на такій базі, на якій вона ведеться, вона є далеко „здоровіша" від подібних попередніх виступів деяких европейських державних мужів, включно з британським прем'єром Черчилом. Завершивши організацію своєї оборонної системи, Захід не матиме потреби побоюватись будь-якого совєтського клина чи торпеди, скерованої в його єдність чи в його оборонні пляни. З другого боку, існують надії, що Кремль, в якому далеко ще не завершена „кристалізація" нового диктатора і який має всілякі внутрішні труднощі, може бути податливіший на сконцентровану мирову атаку, оперту на величезній реальній силі.

Все це тільки здогади і спекуляції, які можуть здійснитись, або й ні. Так само важко ще передбачити, в якому напрямі піде дальший розвиток цієї нової мирової офензиви і як вона оформиться. Але вже тепер цей рух має дві практичні користі: він закріплює за Заходом політичну ініціятиву і може мати добрий вплив на завершення мобілізації та організації тієї реальної сили, якою буде Німеччина в системі західньої оборони, що при її допомозі Америка сподівається забезпечити мир.

Василь Мудрий

ЗА ДОБРЕ ІМ'Я УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

Від Редакції: Вже від кількох років, від часу масового приїзду нової нашої іміграції до цієї країни, до нашої Редакції попадали підписані і переважно непідписані обвинувачення проти українських кооперативних діячів із Західньої України в справі повіреного їм кооперативно - народного майна. Теж і багато всіляких розмов на цю тему можна почути в менших і більших гуртах, мовляв, якщо б це майно було відповідно збережене, то сьогодні не потребували б „жебрати" деякі з наших народніх інституцій, були б фонди на забезпечення заслуговуючих на це і потребуючих громадян і т. п. Все це створює досить нездорову атмосферу і не впливає позитивно на наш громадський розвиток. Тому Редакція „Свободи", перевівши на цю тему ряд розмов з поодинокими відповідальними громадянами, вважала за відповідне видвигнути цю справу публічно, не на те, щоб когонебудь обвинувачувати, а, навпаки, щоб від таких покутних обвинувачень захистити чесних людей. Тому то ми й звернулись до нашого заслуженого та відповідального громадянина, колишнього голови Української Парляментарної Репрезентації та опісля голови ЦПУЕ і тепер члена Політичної Ради УКК, ред. Василя Мудрого, щоб він цю справу з'ясував. Це і зроблено і, хоч стаття далеко ще теми не вичерпує і не розв'язує, проте можна мати надію, що поінформовані особи і головно відповідальні представники української кооперації, заберуть в цій справі голос і допоможуть її остаточно висвітлити, бо того вимагає добре ім'я української кооперації та честь українського громадянина.

Вже на цьому місці підкреслюю, що пишу статтю на таку прикру тему на прохання Редакції „Свободи". Наша кооперація в Галичині здобула собі своєю конструктивною працею високий моральний рівень серед своїх і подив та признання серед чужих. У часи польського періоду від 1920 до 1939 р. українська кооперація стала в житті галицького українського населення засобом господарської самооборони, засобом економічного піднесення життєвого рівня населення і нарешті засобом поширення та популяризації кооперативних ідей в українській народній масі. Українська кооперація в Галичині широко розбудувала такі її види: споживчу, кредитову і виробничу. Вона мала спільний український контрольний і репрезентативний орган у Ревізійному Союзі Українських Кооператив з осідком у Львові. Ревізійний Союз видавав кооперативні часописи та журнали, в яких не тільки розробляв численні внутрішньоорганізаційні питання нашої кооперації, але й творив основи української кооперативної ідеології. Той же Ревізійний Союз Українських Кооператив виховав і вишколив не тільки практично, але й ідеологічно сотні українських кооперативних працівників для всіх ступенів кооперативної організаційної системи і поважне число кооперативних діячів.

Велика світова війна, що почалась у вересні 1939 р., весь доробок української галицької кооперації перекреслила. За большевицької окупації українська кооперація досі незалежна, стала нагло засобом адміністрації, цілком опанованої к о м у н і стичною партією. Все майно української кооперації було знаціоналізоване, а найідейніших її провідників та організаторів вивезено або зліквідовано.

З приходом німецької окупаційної армії та цивільної нацистичної адміністрації, українська кооперація ніби почала відновлятись. Але скоро виявилось, що німецька окупаційна влада мала в пляні використати її виключно для своїх дуже вузьких цілей, — постачання для німецьких армій. Споживчі Союзи стали осередками збирання поміж населенням збіжжевих контингентів, а „Маслосоюз" — продуцентом молочних виробів виключно для німців. Те, що діставалось для місцевого населення, було мінімальне, а для міського населення часто попадало масло гіршої якости, переважно висортуване, як непідхоже для німців. Відновлювання к р е д и т о в о ї кооперації поважного успіху не мало. Споживчі Союзи, що переводили збирання збіжжевих контингентів, розпоряджали деякими товарами, що їх німецька влада приділювала в характері нагород для тих, які справно і своєчасно доставляли контингенти. Ці нагороди-премії були різні. На першому пляні стояла горілка, а далі йшла мануфактура, шкіра та ще дещо.

Коли прийшла для німецьких армій катастрофа і коли вони відступили аж до Галичини, поодинокі Повітові Союзи, точніше їхні діячі, навантажували Союзові вантажні авта добром Союзів та своїм власним і подавались на Захід. І саме тут, у воєнній завірюсі, коли на очах усіх німецька мілітарна сила ломилась, а цивільна влада розхитувалась, діялось те, з чим досі не можуть ніяк погодитись численні наші громадяни. Кооперативні централі теж подалися на захід. Між ними і поодинокими представниками П о в і т о в и х Союзів не було ніякого зв'язку. Ніхто за нікого не відповідав, але виключно кожний за себе і своїх найближчих. І вивезене добро нагло опинилось у повному розпорядженні не контрольованих ніким поодиноких кооперативних діячів.

Большевицькі армії просувались усе далі на захід. Навантажені всяким добром кооперативні авта частинно падали жертвою всяких грабунків, частинно несподіваних катастроф, але немало було таких, що дістались щасливо на Словаччину, до Чехії або до Австрії, де ще не грозила большевицька інвазія. На Словаччині було кілька випадків, коли все вивезене кооперативне добро відповідальні за нього випродували разом із вантажними автами. Такі випадки — як кажуть — бували і в Чехії та Австрії. Чи ці люди перед кимсь відповідальним складали потім звіти про таку ліквідацію кооперативного добра — мені невідомо, але відомо, що кооперативна наша централя у Відні діяла і шукала контактів з діячами Повітових Союзів, щоб збирати від них дані про врятоване кооперативне добро. Вкінці і вся та діяльність мусіла бути припинена, бо большевицька армія зайняла Відень.

Аж у Німеччині виринула під кінець 1946 р. справа та-

(Закінчення на ст. 3-ій)

Б. Л.

КРИЗА „РІЛЬНИЧОЇ ЛЮДИНИ" В СОВЄТАХ

Кремлівська верхівка, а в першій мірі Хрущов, з подивугідною „щирістю" мусіли виявити, хто ж відповідає за „занепад" совєтського „передового" рільництва.

Винні люди: ті, що плянують, ті, що керують, і ті, що працюють в рільництві. Це — найбільш знаменна проблема промов і декретів.

Винні „пляновики": „Шабльонове плянування викликало помилкове розміщення сільсько-господарських культур... Держплян СССР і Міністерства рільництва СССР згори наказали на Україні сіяти ярову пшеницю замість озимої... В Сибіру на Уралі і в Казахстані плянували сіяти озимину, яка там менш придатна, як ярові... В Латвії, Естонії й Литві віддавна селяни годували беконових свиней, а пляновики накинули їм годівлю свиней на сало.

„Все це потверджує, що існуючий порядок плянування не був корисний ні державі, ані колгоспам та колгоспникам.

„В багатьох республіках і областях партійні совєтські установи... справам годівлі не присвячували належної уваги...

„Старий порядок плянування доводив... до формального виконування директив згори...

Винні керівники: „треба перебудувати апарат міністерств, що керують рільництвом... треба вимести бюрократію з міністерств, де, замість живої праці, видумують накази..."

Механізація годівлі — „рівень її недостатній... бо наші міністерства займали хибне становище; на протязі років не вирішували важливих питань годівлі... намагалися помилково проблему годівлі розв'язати лише збільшенням кількости худоби".

Хрущов говорить про необхідність мати... фахівців у міністерствах, в сільсько-господарських установах, обласних і на низах. Але підкреслює, що треба дійсних фахівців, які „повинні знати певні сільсько-господарські культури, придатні для району"... Виходить, що теперішні фахівці або не знають свого фаху, або свої пости займають „по партійній лінії". Ще недавно „фахівців" виганяли з канцелярій „на місця", на цілинні землі, а тепер — знов їх треба.

Як же опанувати ту кризу пляновиків й керівників?

Треба відкинути старі способи плянування і впровадити нові:

„Плянування має йти не згори, а знизу — з колгоспів разом з МТС (машино-тракторними станціями). Плянування й обрахунок має провадитись на підставі не засіяної площі чи кількости худоби, а — на одержаній фактично продукції".

В декреті про „новий порядок", американські коментатори добачають 12 „вольностей" для колгоспів. В дійсності, там встановляється точно, коли й куди „низові одиниці" мають висилати запроєктовані ними пляни, які б брали під увагу місцеві умови.

Всеросійський „бос" Хрущов виясняє це одверто: „Особливе значення має питання збільшення відповідальности місцевих органів і збільшення їхньої ініціятиви".

В совєтських умовинах „збільшення відповідальности" — небезпечна річ, і тепер вона буде перенесена „з гори", з міністерств на колгоспи. Чи з цього виросте власна ініціятива — річ сумнівна.

„Треба деякі міністерства скасувати, а натомість підсилити МТС, які мусять стати нашою фортецею" — значить на руїнах одних установ розбудовуються інші.

„Перебудова" мусить бути довершена і в справі постачання та розподілу рільничих продуктів. Тепер продукуванням керують одні міністерства, а розподілом — інші, незалежно від рільництва. Також „треба дати ініціятиву й піднести відповідальність за краще постачання населенню... Обрахувати, скільки кожна республіка або область може дати продуктів до центрального фонду постачання, а скільки — для місцевого населення. При розподілі загальносоюзний централізм мусить узгіднюватися з самостійністю союзних республік, а краям і областям треба дати певні автономні права в цій справі".

Ще один такий „прорив" на рільничому фронті, і Кремль договориться до „рільничої самостійности"...

Большевики панують близько 40 років, а ще й досі „не обрахували", з чого починає звичайний господар.

З попередніх наведень виходить, що „плянування" довело совєтське рільництво до катастрофи; „плянування", грандіозний розмах якого ще й досі цілий світ подивляє і яким захоплюється. Цьому блахманові присвячено тисячі грубих к н и ж о к, наукових „об'єктивних" праць. А Хрущов виразно заявляє, що „пляновики помилялись". Винна, мовляв, не сама система плянування, а ті, що плянували. Дійсність від того не змінюється.

* *

Дістається при цьому й партійцям. Партія, яка „про все дбає і всього доглядає" — не винна, а винні лише люди з партії...

„Політичне виховання має звелося до шабльонових, беззмістовних розмов. Партійці звичайно говорять лише про успіхи та досягнення... виявляють неуважність до людей... Треба, щоб керівні кадри вивчали рільництво, знали його економіку й техніку... бо без цього вони не матимуть авторитету в масах... і не зможуть керувати колгоспами і МТС".

Гіршої оцінки „керівників" трудно вимагати.

Слід підкреслити, що, обвинувачуючи пляновиків, керівників і партійців, ніхто з совєтських вождів не обвинувачує їх у шкідництві або в зраді, — цих слів не зустрінете в совєтській пресі. Те, що не так давно таврувалося, як шкідництво, тепер називається: помилками, недоглядом, бюрократизмом, недоліками. Закидається, що „не всі партійні організації стоять на відповідному рівні", — але не більше.

А в якій мірі винна в теперішньому „занепаді" рільництва сіра колгоспна маса? Ні, „маси" не винні. Коли колгоспники й зле працюють, то це вина не їх, а керівництва.

Про „маси" говориться в піднесених словах: „Щоб здійснити програму годівлі, потрібні великі зусилля всієї партії, всього совєтського народу... Треба розбудити в людях прагнення працювати якнайкраще... в єдності людей, в їх патріотизмі, в їх праці — сила нашої совєтської держави".

Совєтська політична ідеологія незмінна, — але совєтський „рільничий народ" тепер не той, що був раніше.

В колгоспах: „контрреволюційне" покоління вимерло. Прийшли молодші. Більшість з них була на війні, побачила світу. Вони надаремне чекали на якісь полегші колгоспного режиму, але не дочекались, — і це не заохочує їх до праці. Старі — слухали й мовчали, а молоді, напевно, „відгризаються"; на них „кричати" не годиться, бо ж багато серед них „героїв війни".

Керівництво: Коли членів партії було обмаль, і в керівному апараті було багато безпартійних, „непевного елементу", тоді керівництво можна було обвинувачувати... в шкідництві. Але тепер, коли членів партії багато, і апарат в руках партійців, обвинувачувати в шкідництві — небезпечно й неполітично. Вже не можна складати вину на „ворогів народу", а краще признатися у власній вині, краще промовчати, доки можна.

* *

Криза рільничої людини не обмежується лише до того, що зле плянують, керують та

(Закінчення на стор. 3-ій)

НАЙБІЛЬШИЙ ДОБРОБУТ ПЕРЕД НАМИ...

Перед банковою комісією Сенату ЗДА у понеділок 21 березня Бенджамин Ф. Ферлесс, голова найбільшої сталеварної компанії, Юнайтед Стіл Корпорейшен, склав таку знаменну заяву: „Я думаю, що ми стоїмо на порозі періоду найбільшого добробуту, який наша країна будь-коли бачила". Цю надію опирає Ферлесс на велетенському довір'ї населення до економічного стану країни.

З уваги на те, що саме тепер ведеться в Сенаті слідство над причиною несподіваного зросту цін акцій на американських біржах, заяву голови найбільшого сталеварного підприємства не можна брати легкодушно. Великі фінансисти не можуть дозволити собі висловлювати безпідставні запевнення, а все ж таки, навчене досвідом недавньоминулого, громадянство Америки мусить прислухатися й до інших голосів та проявів публічної опінії, щоб виробити собі свій власний погляд.

До таких проявів належить між іншими загроза цілої хвилі страйків великих робітничих організацій, які можуть спаралізувати промисловий рух країни і привести її до жахливих наслідків. Спираючись на дбайливо призбираних фактах і вістях про вигасання контрактів великих робітничих юній, журнал „Юнайтед Стейтс Нюз енд Ворлд Ріпорт" зазначає, що страйки можливі в таких відступах часу впродовж поточного року:

У березні в підприємстві „Юнайтед Стейтс Робберс Ко." — підготовуваний юнією гумових робітників; в квітні — у фабриках для виробу літаків Волті і в бавовняних фабриках у стейті Массачусетс; у травні — в фабриках „Дженерал Моторс", що виробляють авта; в фабриках скляних виробів у Питсбургу; в паперовій промисловості і в „Радіо Корпорації Америки".

В червні — у Форд Мотор Компані, автомобільних фабриках; в усій промисловості будови кораблів, де робітники зорганізовані в юнії Американської Федерації Праці; в фабриках літаків Боїнґа; в „Інтернешенел Гарвестер", — найбільшій компанії для виробу рільничого знаряддя; страйки великої морської юнії на Західньому узбережжі і на кораблях Східнього узбережжя.

На липень передбачається страйк у промислі для будови кораблів, а на вересень в таких промислових ґіґантах, як: автомобільні заводи Крайслера, „Дженерал Електрик" і страйк морської юнії на Сході.

Вже найближчого тижня починається в Клівленді конвенція загальновідомої автомобільної юнії „Юнайтед Автомобіл Воркерс", очолюваної Волтером Рутерсом з Конґресу Індустріяльних Організацій. На конвенції мають ухвалити зібрання фонду висотою 25 мільйонів долярів для підтримки членів, що підготовляються до страйку на випадок, якщо не буде сповнена програма юнії. А ця програма вимагає в першу чергу укладення нового контракту з автомобільними підприємствами, в якому була б ґарантія повної праці для робітників упродовж 52 тижнів у році, іншими словами, ґарантія цілорічної платні. Ґарантія полягає в тому, що підприємство повинно платити своїм робітникам повну платню на час безробіття. Беручи до уваги, що такі робітники діставатимуть якусь частину платні з системи суспільного забезпечення, підприємства повинні будуть доплачувати з своїх фондів якусь частину, щоб робітник мав платню таку, яку дістає під час свого затруднення на повний час.

Тому, що це вперше справа ґарантованої платні буде поставлена руба на юнійній конвенції, управа юнії проголосила наперед основні вимоги, на яких така ґарантія була б оперта. Отже, підприємство мало б створити ґарантійний фонд, до якого підприємець повинен буде доплачувати якийсь постійний відсоток при виплаті тижневої платні. Цей відсоток ще точно не з'ясований, а принаймні ще не проголошений. Виходить, що підприємство мало б відповідати тільки за виплату умовленого відсотка, а не відповідало б за дальшу долю безробітного, без огляду на те, як довго безробіття тривало б.

Одначе, щоб підприємство не було виставлене на надуживання збоку юнії доплата відсотків до ґарантійного фонду була б припинена тоді, коли б ґарантійний фонд дійшов до якоїсь висоти, що її звичайно називають „стелею".

Справа ґарантованої платні, обговорена в автомобільній індустрії, викликала вже давніше гострі дискусії в інших родах промисловости, головно в сталеварній, бо від постачання сталі залежить постійний рух в автомобільній та інших родах промисловости, опертих на сталі й залізі. Коли шість років тому вперше згадано справу ґарантії платень в сталеварнях, то це викликало потрясаюче враження серед керівників промислу і серед керівників сталеварних юній.

Тепер настрої керівників інші. Беручи до уваги заяву Ферлесса, що країна стоїть на порозі небувалого економічного розквіту, треба думати, що він рахується з плянованою ґарантією робітничої платні. Якщо так, то можна сподіватися, що між робітничими юніями й підприємствами дійде до порозуміння при підписуванні контрактів. А коли б так сталося, то передбачування найбільшого добробуту стосувалося б як підприємців, так і робітників. Тому заповіджена конвенція юнії автомобільних робітників приковує загальну увагу країни.

(С)

Вол. Дорошенко

АКАДЕМІК МИХАЙЛО ВОЗНЯК

(Його життя й діяльність)

(4)

Згадаю тут тільки великий том листування між Іваном Франком і М. Драгомановим, що його опублікував М. Возняк у серії „Матеріялів" Історичної Секції. В „Ювілейному Збірнику" на пошану акад. М. Грушевського з нагоди його 60-ліття надруковано „Думу про козака Нетягу в записці кінця XVII віку", яку вишукав в одному з тогочасних рукописних збірників М. Возняк.

Але вся ця бурхлива праця в совєтських видавництвах різко перервалася з припиненням українізаційного курсу, ліквідацією видань УВАН та Історичної Секції, очолюваної М. Грушевським, і депортацією останнього до Москви. Разом із тим припиняться й залицяння большевиків до західніх українців. Совєтський консул Лапчинський зникає зі Львова й опиняється на засланні. Настав об'єднавчий курс з явним вивищуванням „старшого брата", як опори режиму. Зі знищенням українського характеру Київської Академії Наук і чисткою її від „ворожих" елементів, прийшла черга й на її львівських членів. М. Возняка і всіх його колеґ Академія усунула зі своїх рядів нібито за їх „контрреволюційну діяльність", хоч ні один із них нічим не провинився супроти УССР чи й цілого СССР. Навпаки, коли західньо-українське громадянство, обурене походом Москви на українську культуру, а особливо викликаним нею штучним голодом 1933 р., заапелювало — на сторінках „Діла" — до львівських академіків, щоб вони, на знак протесту, зрезиґнували з членства в Академії, то вони цього заклику не послухали. Та Академія поспішила сама анулювати їх членство.

Отож тепер нічого було Покійному сторонитися немилих большевицьким ватажкам галицьких видавництв і ім'я його знову появляється на шпальтах „Діла" й „Нового Часу", не кажучи вже про „Життя і Знання" товариства „Просвіта". З праць, що їх опублікував М. Возняк у цьому останньому журналі варті нашої уваги три його цікаві статтейки з 1932 р., присвячені гетьманові Іванові Мазепі: „Коли народився Мазепа?" (ч. 4), „Ще про дату народження Мазепи" і „Як то було з похороном Мазепи" (ч. 13). За дату народження гетьмана вважав Покійний рік 1632, спираючися на даних Тимка Падури. Натомість інші історики, як от проф. Ол. Оглоблин, датують народження Мазепи роком 1639, основуючися на вказівці Пилипа Орлика.

В IX-X томі „Праць" Українського Наукового Богословського Товариства у Львові друкує Покійний свою працю „У століття „Зорі" М. Шашкевича" (Львів, 1935-36). Крім того, бере участь і в виданнях Українського Наукового Інституту у Варшаві, друкуючи в 46-му томі праць Інституту, присвяченому Мазепі, дуже цінні матеріяли до історії мазепинської еміґрації. Це дуже цінна джерельна публікація про „Бендерську Комісію по смерті Мазепи", що вийшла в 1938 році.

З розвідок, друкованих Покійним у „Записках" НТШ, варта нашої уваги студія, присвячена вияснению авторства „Літопису Самовидця": „Хто ж автор т. зв. Літопису Самовидця?" („Записки" НТШ, т. 153, вип. 1, 1933 року). А в 3-му томі „Праць" заснованої урядом УНР з ініціятиви д-ра Романа Смаль-Стоцького Української Могилянсько-Мазепинської Академії Наук, що мала репрезентувати перед світом вільну українську науку в противагу до позбавленої українського характеру Київської Академії Наук, друкує М. Возняк другу подібного роду студію про авторство „Історії Русів" під наголовком „Псевдо-Кониський і псевдо-Полетика" („Історія Русів у літературі й науці"). В цій монографії, що вийшла в 1930 році, саме напередодні большевицької окупації Галичини, намагався Покійний довести, що ні один, ні другий не були авторами цього знаменитого антимосковського твору, а написав його О. Безбородько. Обидві ці праці є результатом мозольних студій М. Возняка і свідчать про його велику ерудицію.

І хоч інші наші історики — А. Яковлів і Ол. Оглоблин — не поділяють поглядів Покійного дослідника, все ж ці його монографії становлять поважний і цінний вклад у літературу предмету.

Та вся ця, вичислена вище дослідницька праця, ведена Покійним у 30-их роках, не забезпечувала його прожитку. Проте й утративши гонорари, що їх платили йому совєтські видавництва, Покійний не захотів іти в жадні найми, бути залежним службовцем і покинути свою професію вільного науковця. Навіть не захотів прийняти посади в бібліотеці НТШ, яку йому пропоновано й яка властиво була б синекурою, що влегшувала б йому наукову працю. М. Возняк відмовився від цієї пропозиції, хоч і без того просиджував мало не цілий день у бібліотеці НТШ. Та, доцінюючи наукову працю Покійного й її поважні результати, Управа НТШ знайшла інший спосіб допомогти вченому. На заклик Президії НТШ, українські господарські й фінансові установи у Львові зобов'язалися складати на допомогу Покійному певні суми і передавати їх щомісяця Товариству, як стипендію для нього. Допомагав М. Возняков й Митрополит А. Шептицький. Це була допомога, про яку не знали й найближчі приятелі покійного Академіка.

IV.

Несподіване „визволення" Західньої України червоною армією радикально змінило матеріяльне становище М. Возняка.

Большевики, щоб здобути для себе симпатії західньо-українського г р о м а дянства, проголосили, що вони прийшли визволити трудящий люд з пансько-польської неволі, що дбатимуть про піднесення матеріяльного й культурного стану країни. Вони намагалися прихилити до себе передусім „безпартійну" інтеліґенцію, зокрема наукові кола.

І от, за наказом згори, Київська Академія переглядає колишнє своє рішення про виключення М. Возняка та його колеґ із рядів дійсних членів. Мовляв, сталася помилка. Всіх їх, по переслуханні, відновлено в правах і приділено їм відповідні посади.

Олена Лотоцька

В НАШИХ ЦЕНТРАХ В ЕВРОПІ

(3)

Після конґресу в Гельсінках, я побувала в п'яти містах, що репрезентують центри нашого життя в Европі. Моїм наміром було провідати жіночі організації в тих країнах. Як містоголові Світової Організації Українських Жіночих Організацій (СФУЖо), мені доручено познайомитись ближче із життям і проблемами наших членів-організацій в Европі.

Та свого побуту я не обмежила до цих взаємин. Моя участь у конґресі МЖР зацікавила ширше громадянство, а становище містоголови УКК і ЗУАДКомітету вимагало й інших зустрічей. Тому по прибутті до кожної місцевости чекала мене не тільки делеґація від жіночої організації. Усюди відбулась зустріч із ширшим громадянством та офіційні візити, що їх складала я духовній владі і представникам установ.

1.

Першою зупинкою була Німеччина. Тут провела я найбільше часу, бо півтори місяця. Цей український центр найбільше зрізничкований і нав'язання взаємин забрало багато часу. Із важніших візит слід згадати — Апостольську Візитатуру (о. П. Голинський) і представництво УАПЦ (о. прот. П. Дубицький), Укр. Нац. Раду (президент д-р Ст. Витвицький), Центр. Пред-во Укр. Еміґрації (п. Дорожинський), Укр. Сан. Харит. Службу (д-р Яр. Гинилевич), Укр. Вільний Університет (д-р Мірчук) УВАН (д-р П. Курінний), УТГІ (д-р Савицький) і багато інших. Коли зважити, що наші зустрічі не обмежувались до однієї тільки візити, а відбувались дальші для пізнання проблем та обговорення їх, то можна зрозуміти, що круг цього діяння був широкий. Первісний мій намір — пізнати життя і працю Об'єднання Українських Жінок — поширився врешті на всю українську громаду в Німеччині. Взаємне пізнання зближує й єднає, а цього так дуже там потребують люди й установи!

Оці всі зустрічі й розмови, що приходили гуртом, або вдвійку чи втрійку, показали мені проблеми залишенців у весь ріст. Я не обмежувалась Мюнхеном, а відвідала ряд таборів, санаторію для туберкульозно хворих у Ґавтінгу та обидва захисти для старих у Мюнхені і Дорнштадті. У цьому дуже допомогла мені станиця ЗУАДКомітету, ставляючи до диспозиції своє авто з шофером. Розмовляла я не лише із проводом, а з хворими й здоровими залишенцями, із матерями і дітьми, з старими й пластунами.

Всі вони терплять від безнадійности їх положення. Бо й справді — жити у чужій країні, серед господарського розмаху і добробуту — і не мати найменшого права наладнати собі життя по-людському — це жорстоко відбивається на самопочутті людини. І хоч господарське положення наших людей у Франції не багато краще, проте в Німеччині воно овіяне гіркістю якоїсь невдачі. Причина того в проґавленій нагоді виїзду, або в відношенні німців до чужинців, що залишились у них після війни.

Як сказано, економічне положення українських установ та залишенців незавидне. Допомога, що їм шлеться з-за океану — незадовільна. Та ще більше конечна моральна акція, що допомогла б нашим залишеним братам і сестрам змінити оце становище, в якому вони знаходяться. Це може статись частинно через виїзд, і тут ЗУАДКомітет сповняє своє важливе завдання. А друга можливість — це створення варстатів праці та вивчення фахів, що навіть у перенаселеній Німеччині ще мають вигляди.

Зорганізоване жіноцтво вже зробило певні кроки в тому напрямку. Свою допомогову акцію воно зосередило на дітях залишенців. При помочі фонду „Мати й Дитина" Союз Українок Америки створив ряд навчальних станиць по таборах, які навчають дітвору та доживлюють її. При навчальних станицях є зайнятий вчительський персонал, що дістає скромну винагороду. Об'єднання Українських Жінок (ОУЖ) займається наглядом над цілою акцією. В порозумінні з ЦПУЕН ОУЖ орґанізує ці станиці і перевіряє їх ведення.

Зрозуміло, що найбільше часу й уваги в Німеччині присвятила я взаєминам із жіночою організацією цього поселення. І тут ще раз мушу висловити свій подив для великої жертвенної праці жіночого загалу.

До осягів свого побуту зачислюю також промову, до якої запросив мене „Голос Америки". У ній я могла поінформувати сестер в Україні про конґрес у Гельсінках та піддержати їх у важкій боротьбі з ворожим режимом.

Як найбільше серця й уваги потребує залишенецька громада! Оттакий висновок, що його здобула я з безлічі зустрічей і розмов. Його привезла я як вказівку для своєї організації, його й передаю цілій нашій громаді в ЗДА та в інших поселеннях. Дбайливими пожертвами, організованим і вмілим підходом і доцільною політикою влегшимо їх становище та приведемо його до нормального стану.

2.

Зовсім окреме місце в моєму пляні подорожі займає короткий побут у Римі. До цього спонукав мене Марійський Рік, в якому хотіла я зложити поклін від Союзу Українок Америки св. Отцеві. Мою поїздку до Риму попередили відвідини в Кир Івана, що перебував у горах на лікуванні. Наш найвищий церковний достойник в Европі прийняв мене дуже прихильно і під час кількагодинної розмови вислухав та обговорив зо мною всі проблеми нашого організованого життя. Я була мило врадувана Його увагою до всіх наших справ та підбадьорена Його зрозумінням. Його порада та прихильність улегшили мені пізніше побут у Римі та дозволили його якнайкраще використати.

У Римі вся моя увага була звернена на авдієнцію у св. Отця, що перебував у своїй літній палаті та через недугу приймав тільки обмежені групи прочан. Незабутнім залишиться в мене враження Його благословення, що його уділяє Він із балькону своєї палати. У німому захваті втихає група відвідувачів перед Його постаттю. І слабкий Його голос, скріплений мікрофоном, проникає в глибину кожної істоти.

З великим вдоволенням згадую також розмову з кардиналом Тіссераном, якому я зложила в Римі першу візиту. Високий церковний достойник дуже добре поінформований про українські справи і з зацікавленням розпитував про побудову наших жіночих організацій.

Мій побут у Римі старались уприємнити мені СС Служебниці. Завдяки їм та секретареві Кир Івана о. д-рові Хомі, я могла побачити трохи Риму та відвідати замітніх жінок, що там живуть, а саме Младу Липовецьку та Ольгу Коновалець. Директор українських радіопередач у Римі, д-р Федорончук, уможливив мені промову до сестер в Україні.

Побут у Римі залишив у мене незатерте враження духової і світської величі.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Бофало, Н. Й.

Виступ квартету „Верховина"

Жіночий вокальний квартет „Веховина" з Торонта загостив в неділю 20-го березня, до Боффало і дав себе пізнати і почути в Клайнганс Мюзік Гол — Ідете на концерт „Верховинок"? — питаю знайомих. А чого? — маю вже досить їх співу на пластинках, які слухаю на наших радіопрограмах, — була відповідь. І таки справді, наспівані „Верховинками" пластинки не роблять їм доброї реклями. Не знаю, чия в цьому вина, але факт залишається фактом. Тому хай жалують ті, які не були на концерті, бо були б приємно розчаровані і були б зразу змінили свою думку.

Концерт почався піснею „Верховино, світку ти наш", якою невидимі голоси із-за лаштунків впровадили слухачів у своєрідну гуцульську атмосферу, і щойно по кількох тактах цієї пісні (в обробці В. Безкоровайного) появилися на естраді чотири гуцулки-верховинки, в гарних стилевих гуцульських строях та розпочали свій виступ, продовжуючи цю, завжди цікаву і невмирущу пісню. І поплили пісня за піснею: народні, стрілецькі, авторські українські (Колесси, Гайворонського, Купчинського, Гнатишина, Балтаровича) і чужі (Шуберта — Серенада, Офенбаха — Баркароля, Юманса — Орхідеї), закінчуючи безсмертним вальсом вальсом Штравса — „Над синім Дунаєм". Концерт складався з чотирьох частин і в кожній частині появлялися „Верховинки" в інших, елеґантних одягах. А співають вони добре. Голоси зливаються в одну чисту лінію, не чути мелодійної „конкуренції" голосів, яка буває не раз в сольових квартетах, не було ритмічних недотягнень, пісні плили як спокійні каскади води. Разили подекуди неприродні атакування високих позицій у першому сопрані і була б побажана більша зрізничкованість у динаміці. До програми можна мати деякі заввaги — не всі пісні підходять для сольового квартету, який має інші композиційні вимоги, чим чотириголосний хоровий склад. Місцями чулося порожнечу між першим і другим сопраном, тоді коли між трьома останніми голосами залишилася вузька гармонія. Верховинки повинні подбати про власний репертуар, бо у нашій музичній літературі, принаймenше тут, відповідних творів немає. За це маємо композиторів, які є подекуди „спецами" у цьому жанрі (Барвінський, Недільський, Тритяк, а може й ще дехто, мені не знаний). Ще трохи праці, „шліфу" і квартет буде без всякого „але".

Леґкістю і певністю фортепіянового супроводу пані Стефанії Жовнір-Клос я був зачарований і такої акомпаніяторки можна побажати кожному ансамблеві і солістові. Треба тільки знайти якусь розв'язку при обертанні карток, бо самій піяністці це доволі незручне, воно перериває тяглість музичної думки і її, і слухачеві.

Концерт відкрила і привітала слухачів мистецька керівничка квартету, пані О. Глібович, дистинґовано і симпатично. Вона й виповнила перерву між третьою і четвертою частиною програми дотепним монологом. На закінчення програми пані Глібович подякувала приявним слухачам і виконавцям, що, на мою думку, не було вказаним, бо це не був концерт із закраскою якоїсь „добродійности", а чисто мистецький виступ професійного ансамблю. За його культуру і мистецьку працю належалася усім виконавцям подяка, але від слухачів і аранжерів концерту. І пані Глібович і я забули напочатку представити публіці симпатичних Верховинок, тому нехай я це зроблю прикінці: пані Н. Лисанюк, М. Врездень, Г. Підручна і Т. Косач.

Филаделфія, Па.

Вшанування пам'яті д-ра Луки Мишуги

В сороковий день від смерти голови ЗУАДКомітету — д-ра Луки Мишуги, в суботу, 19-го березня ц. р. Управа ЗУАДКомітету влаштувала Жалобні Громадські Сходини для вшанування пам'яті цього визначного українського громадянина.

Сходини були попереджені Панахидою, яку відправив у архикатедральному храмі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Филаделфії при вулиці Френклін, парох цієї церкви, о. монсіньйор Йосип Баца. Жалобні Сходини відбулись у залі дому ЗУАДКомітету. Сходини відкрив короткою промовою екзекутивний директор ЗУАДКомітету д-р Володимир Галан, який вказав на великий вклад праці покійного голови ЗУАДКомітету в ділянці харитативної і суспільної діяльности української громади у ЗДА. Промовець підкреслив не лише віддану працю Покійного, але теж і його громадський приклад, бо саме д-р Мишуга належав до тих діячів, які не лише проповідували потребу допомогової акції, але теж своїми щедрими пожертвами підтримували цю акцію. Спеціяльно підкреслив промовець хрустальний характер Покійного, який усього себе присвятив українській громаді, не маючи ні рідні, ні особистого родинного життя. Д-р Мишуга пройшов своє життя, як свідомий і відважний боєць в обороні прав української нації і всю свою діяльність вів у повній згоді із своїм сумлінням.

Далі із споминами про Покійного виступали деякі його друзі і товариші. Д-р Павло Дубас згадував про велику повну посвяти працю Покійного в перших початках творення ЗУАДКомітету. Дир. Володимир Дорошенко подав подробиці про діяльність д-ра Мишуги ще в період до першої світової війни, коли то обидва діячі зустрічались у політичній і громадській праці на терені Львова і Відня. Дуже цікаві спомини про Покійного виголосив проф. Роман Іщук. Він шкільний друг д-ра Мишуги ще з народної школи та й сусід із прилеглого села до Витково, звідкіля походив д-р Мишуга. Проф. Іщук розказав родинну історію роду Мишуг, підкреслюючи старовинність цього міщанського роду і його організаційні здібності, як теж і голосовий дар, який дозволив у цьому роді народитись визначному співакові, ім'я якого заблистіло по всьому світі. Ред. Володимир Лотоцький — друг д-ра Мишуги від пів сотні років, додав і свої спомини про Покійного. Говорила про Покійного теж письменниця Марія Струтинська.

Після офіційної частини Сходин подано перекуску. Понад сотня представників різних українських установ і організацій у Филаделфії згадували теплим словом заслуженого трудівника на народній ниві. Ще так недавно в цьому домі ЗУАДКомітету звучав його голос, подаючи цінні напрямні для харитативної діяльности, а то і для всієї нашої національної роботи. Сьогодні лише у великій авдиторійній залі висить скромний фотопортрет Покійного. Але його думки і започаткована ним праця йде далі і живе далі, як живий пам'ятник по небуденній людині думки і чину.

Т.

● **Княжна Кристина Палеві,** шваґерка теперішнього короля Ірану Різи Палеві й вдова по наступникові престолу, що згинув у летунській катастрофі, забрала свого 7-літнього синка зі школи в Швайцарії і — зникла. Княжна Кристина — француженка і давно хотіла виховувати свого сина у Франції, але шах настоював, щоб малого наступника престолу, виховували у Швайцарії. Сам шах не має дітей.

Криза „рільничої людини" в Совєтах

(Закінчення зі стор. 2-ої)

працюють, і що немає жадних виглядів на те, щоб ця криза припинилась. Вона йде глибше: перед совєтським рільництвом вже стоїть — недостача робітників.

„За останніх п'ять років міське населення збільшилось на 17 мільйонів людей. За ці роки із села до міста перейшло понад 9 мільйонів. Переходячи до міста, вчорашній колгоспник з продуцента рільничих продуктів стає його споживачем" — офіційно стверджує Хрущов.

Що в Совєтах по війні бракує робочих рук — це річ відома. Закликами „до єдности" тут не поможеш, а час не чекає: 1960 рік, який має „змінити все на краще", незадовго.

Проєктується заборонити колгоспникам „втікати" до міст і фабрик. Недостачу робітників у промислі заступити „піднесенням якости праці". Бо рільництво в першу чергу потребує робочої сили.

Це — окреме складне питання. Бо й промисловість теж в першу чергу, або й поза чергою вимагає робітників: треба випускати не лише трактори, а й танки, гармати...

Совєтські „пляновики" довели рільничу країну до харчової руїни. Це вони вміють. Їхні передбачення, що в капіталістичному світі, а в першу чергу в ЗДА, неминуче має наступити криза — справдилися, але не в повній мірі: криза наступила в Совєтському Союзі, а капіталістичні країни „якось тримаються".

Чи виведе Совєти з цієї кризи „нова" (невідомо, котра з черги!) рільнича політика — покаже недалека майбутність.

ЗА ДОБРЕ ІМ'Я УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ких кооператорів, що на власну відповідальність і на власний рахунок мали ліквідувати кооперативне добро. Інформації про них напливали до Центрального Представництва Української Еміґрації в Німеччині з поодиноких таборів. Переважно анонімові інформатори повідомляли, що в їхньому таборі живе такий то кооператор, який зліквідував для себе кооперативне добро, і тому треба його поставити під суд. Центральне Представництво Української Еміґрації покликало в 1947 р. до життя окрему семичленну комісію, яка мала зібрати весь матеріял про таких кооператорів, переслухати їх самих і зібраний матеріял передати Головному Судові ЦПУЕ. До Комісії ввійшло також два визначні кооператори, яким залежало на тому, щоб винних притягнути до відповідальности. На жаль, кількакратне скликування названої комісії не дало ніяких корисних наслідків, бо комісія була сильно декомплектована і не можна було її навіть уконституювати, а тому й про якунебудь її дослідчу працю в цій справі не могло бути мови.

Все ж таки одна така відокремлена справа стала була з 1948 р. предметом розправи перед Головним Судом ЦПУЕ. Представники одної мистецько-виробничої кооперативи, атаковані анонімовими листами і летючками, що вони, мовляв, вивезли кооперативне добро і з нього тягнуть особисті користі, передали самі свою справу через Головну Управу ЦПУЕ під розгляд Суду ЦПУЕ. Найвищий Суд ЦПУЕ справу розглянув і перевівши основне доходження та розгляду всіх матеріялів і документів кооперативи, видав присуд, на основі якого виправдав членів управи цієї кооперативи від усіх анонімових закидів, а анонімові летючки й анонімову наклепницьку кампанію гостро осудив, що було оголошено в усій українській пресі в Німеччині. Для характеристики анонімових інформаторів вимовним був у цій справі такий факт: Суд оголосив у пресі, щоб анонімові інформатори зголосилися до Суду для зізнань у характері реальних осіб, а Суд заґарантує їм невиявлення їхніх прізвищ. На жаль, ніхто з анонімів із цього не скористав.

З усього досі сказаного видно, що важко кидати обвинувачення на всіх кооператорів, що вони, мовляв, відповідальні за розтрату кооперативного добра під час воєнної хуртовини. Натомість доцільно і потрібно виступити прилюдно з відповідним обтяжуючим матеріялом проти таких кооператорів, які такого нечесного вчинку допустились себто, які в свою особисту користь ліквідували кооперативне добро. Самі кооператори повинні в першу чергу такі особи поставити в стан обвинувачення і від них відмежуватись. Ясна річ, що в таких справах треба виступати прилюдно з відкритим шоломом, бо анонімами послуговуватись у справах, де мова йде про людську честь, не можна. Це не гідне повновартного громадянина і не згідне з честю, а тим більше з вимогами громадської моралі.

З Концертової Залі

Не можна легковажити публіки

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ. Ню Йорк, заля Фешен Інституту, 20 березня 1955 р.

Вислів „прикладний", ужитий на адресу останнього Шевченківського концерту-академії в новинці „Свободи" й похвальні слова про його рівень — треба вважати підкресленням засадничо прихильного становища цього щоденника до всіх таких традиційних і маніфестаційних щорічних імпрез, що їх доцільности не піддає під сумнів ні один українець у світі. А втім коли йде про докладний розгляд, то годі стриматись від деяких критичних завваг, дармащо вони можуть бути декому немилі.

На превеликий жаль, не була на належній висоті та точка, яка з-правила повинна стояти (і здебільша стоїть) на найвищому: промова. Промовець, очевидячки, прийшов неприготований і, ставши перед тисячною публікою, втратив панування. Він не завважив, що не можна говорити до гучномовця і раз-у-раз відступати від нього та проходжуватися по естраді, бо це викликає неповажне і слухове й зорове враження: пів речення гуде в залі, а другої половини не чути. Вживав таких висловів, як „на цьому пункті мали бзіка", перепрошував публіку за слабу пам'ять і т. д. Стараючись оминути трафарети — попав у найбільший трафарет, бо, як головну тезу, проголосив „відкриття", що Шевченко був „найбільш національний"; до таких же відомих трафаретів треба зарахувати завваги про непорівнянність культу Шевченка. Твердження про „безпрекладність" Шевченка стало давно анахронічне. Очевидно, що промови на Шевченківських концертах можуть бути виголошені й легким, розмовним тоном, і за добру прикмету, а не за хибу треба вважати оминання бомбастичного стилю. Але ж імпровізований, неповажний тон у, слава Богу, лише 15-хвилинній такій промові, — це таки не оригінальність, а непорозуміння. Все це можна було б вибачити промовцеві, коли б він не називався Євген Маланюк і коли б саме тепер не святковано його 60-річчя. Чільний поет і літературознавець, вибір творів якого цими днями випустив друком Видавничий Фонд НТШ, формою і змістом свого виступу на Шевченківській Академії в Ню Йорку мусів глибоко розчарувати установи, що фірмували Академію та публіку, що саме до Євгена Маланюка має право ставити якнайбільші вимоги.

Найкращою точкою Академії була декламація „Чигирина". Зараз з перших слів Я. Шпота-Рудакевича пізнати було професійного драматичного артиста. Без штучного патосу й емфази, без банальної жестикуляції, декламатор зумів видобути всю глибінь жалю і огірчення, що ним навіяна та поема, і зробити глибоке враження на слухачів. Те саме треба сказати про цілий драматичний ансамбль, що, приїхавши з Филаделфії, дав — під керівництвом В. Шашарівського — інсценізацію уривків з „Гайдамаків". Стилізована збірна декламація за взорами Леся Курбаса, що колись (здається вже у 1920 р.) дав був у Києві ціловечірню інсценізацію „Гайдамаків", дійсно підносила рівень Академії, відриваючи її від звичної банальщини. Сумнів викликають тільки одяги: вони теж стилізовані за праклором Л. Курбаса, але — тямимо — вже й тоді були голоси, що втікаючи від малоросійщини, Курбас пошив одяги, що їх не носять ні в одній українській області. Очевидно, це річ дискусійна.

Про п. М. Вишивану можна сказати тільки, що вона вибрала собі на декламацію поему, яка не підходить під аматорські сили: „Сон" („Гори мої високії") належить до найтрудніших для декламації творів і призначений виключно для чоловічої рецитації та ще з глибоким і гнучким голосом, зовсім протилежним, як його має декляматорка. Співочо-музична частина вимагала б окремої оцінки. Можна було відразу зауважити великий поступ у співі пані І. Орловської з її теперішньою чистою, повною „долиною" і рівненькою повнозвучною „горою". Прегарна „Лірична поема" М. Фоменка — це радше камерний твір, що вимагає кращої залі і кращого інструменту. Студіо-Хор „Молода Україна" має деякі дуже гарні голоси (особливо в альтах) і може стати — під керівництвом ентузіяста Ігоря Соневицького — гарним малим мішаним хором. Пані Леся Вахнянин має вже свою заслужену славу акомпаніяторки.

І. Кедрин

ГОЛОС ГЛЯДАЧА

Мої враження з Концерту на честь Тараса Шевченка, що відбувся в Ню Йорку в неділю 20-го березня. Ставлю запит Комітетові Об'єднаних Організацій, Науковому Товариству Шевченка та УКК, які цей концерт влаштовували: чи не могли вони подбати про кращого промовця, аніж письменник Євген Маланюк? Чи Шевченківський Концерт надається на те, щоб на ньому говорити про свою „коротку пам'ять" та про „бзіки", говорити про польського поета Адама Міцкевича та про інших, а мало що про Шевченка? На багатьох Шевченківських концертах бувала я вже в Ню Йорку, але такої промови ще не чула. Організатори таких концертів зробили б велику прислугу нам, слухачам, якщо б подбали, щоб ми не чули таких промов і в майбутньому. Або: виступ декляматорки у блискучій і витятій сукні. Не було це, правда, новістю, бо такі одяги доводиться бачити на сценах досить часто, але чи не було б правильніше, якби на Шевченківському концерті виступали жінки, та ще й з декламацією Шевченкових віршів, в народнім одягу, або бодай у чорній вечірній сукні?

Сиділа я на тому концерті, дивилась на портрет Тараса Шевченка, і мені здавалось, що він от-от не видержить та знову промовить: „Схаменіться, будьте люди!"

Лонґ Айленд Ситі, 23-го березня 1955 р.

Станіслава Гурин

ГОСТИНА ГОЛОВИ УККА ПРОФ. Л. ДОБРЯНСЬКОГО У БОФАЛО

Бофало, Н. Й. (О.З.) — З нагоди приїзду проф. Л. Добрянського, запрошеного американськими кругами з доповіддями у Бофало, місцевий відділ УККА влаштував йому в дні 14. березня зустріч, спершу на летовищі, де привітали його представники громадянства під проводом голови відділу п. І. Були, при чому трос дівчаток в народніх строях вручили проф. Добрянському китиці цвітів. З летовища переїхали усі автами, прибраними американськими і українськими прапорцями, до гостинниці Стетлера, де були зібрані члени Екзекутиви УККА, священики, відпоручники українських товариств і організацій та запрошені гості з американських кругів і представники народів поневолених Москвою. Проф. Добрянського і гостей привітав голова місцевого відділу УККА пан Ілля Була і передав провід зібрання пану В. Чопикові, який був господарем цієї зустрічі. П. Чопик, як представник управи міста, привітав гостя від управи міста і вручив йому символічний ключ міста. Голову УККА проф. Добрянського вітали зібрані представники американських установ і представники поневолених Москвою народів. Від імени Відділу ООЧСУ зложив привіт проф. З. Саган, висказуючи при цьому побажання, щоби ми дожили цієї хвилини, коли зможемо повитати проф. Добрянського як амбасадора ЗДА у Києві. З черги виголосив проф. Добрянський доповідь про політику Москви супроти поневолених народів, зокрема України, яку зібрані вислухали з великим зацікавленням. По доповіді вшановано проф. Добрянського малою мистецькою програмою, на яку зложилися три пісні, відспівані гуртком пластунок-юначок, фортепіянове сольо проф. В. Безкоровайного, сольоспів п. З. М'ягкого і дует пані Галі Пришляк і п. З. М'ягкого. При перекусці у буфеті провели гості мило час серед товариської розмови, а проф. Добрянський пішов на телевізійну стацію, де мав призначений виступ. Наступного дня мав проф. Добрянський доповідь в бофалівськім „Адвертайзинґ"-клюбі на тему: „Україна і наші інші природні союзники за залізною занавісою", а ввечорі подібну доповідь для директорів шкіл. По доповіді танцювальний гурток СУМА виконав кілька народніх танків. Про побут проф. Добрянського у Бофало появилися в місцевій англомовній пресі нотатки з фотознімками.

● В Филаделфії, Па. відкрили нову крамницю з товарами на подарунки, яка має бути найелеґантніша в цілій Америці. Продають там більш як 2,000 родів харчів, квітів та інших речей на подарунки. Можна там купити: вуджене м'ясо кита, смажені польові коники і печеню з буйвола.

Французький прем'єр натаврував хиткість закордонної політики Франції

Париж. — Під час дебати над Паризьким договором у вищій палаті французького парляменту (висліди голосування подаємо на іншому місці) прем'єр Фор у довгій промові гостро критикував французьку закордонну політику, називаючи її хиткою і непостійною. Франція, заявив він, вичерпає політичний кредит у своїх союзників, якщо знову змінить свою думку на потребу озброєння Західньої Німеччини, на ту потребу, яку признавали всі французькі уряди від 1950 року. „Ми не можемо сказати нашим союзникам, — сказав прем'єр, — що Франція знову змінила свою думку, а коли Рада Республіки прийме рішення по лінії такої нової зміни, то в усякому разі це не я повідомлю про неї союзників Франції". Нав'язуючи до загального бажання французів обговорити з Совєтами питання тривкого миру, Фор запитував: „Коли ми створимо нову пропасть між Францією і Німеччиною, але водночас відмежуємось від своїх союзників, то яким чином зможемо взагалі з кимнебудь вести переговори? Це є справа довір'я не так до Німеччини, як до себе самих. Це — головна проблема, коли мова йде про організацію Европи й нову конференцію 4-ох великодержав... Французько-німецький спір не має вже світового значення в той час, коли інший антаґонізм затьмарює світовий овид. ...Це легко зв'язати руки Аденауерові, але ми не зуміли зв'язати руки Гітлерові. Маємо діло з демократичним німецьким урядом. Уважаймо, щоб не постав у Німеччині такий уряд, якому не зможемо нічого відмовити. І коли й тепер німці поставлять армію, то як ви хочете запобігти цьому? Чи ви зажадаєте тоді від французького прем'єра, щоб він складав декларації, чи будете окупувати Рурщину?" Далі Фор пригадав, що не американці, а західні европейці піддали ідею створення Північно-Атлянтійського пакту, і що це самі французи просили американців залишити в Европі американське військо. І самі французи піддали ідею озброєння Західньої Німеччини в рямцях Европейської Оборонної Спільноти, яку згодом самі провалили. Фор назвав останні роки французької політики „роками зволікання" і закликав покласти край політичним хитанням. Його промова викликала спонтанні оплески сенаторів.

Конференція роззброєння є далі тереном комуністичної пропаґанди

Лондон. — Конференція в справах роззброєння, що відбувається в Лондоні під патронатом Об'єднаних Націй, використовується большевиками, як терен для комуністичної пропаґанди, — заявляють англійські часописи. Тенденцією московських большевиків є розголошувати у пресі свої нібито миролюбні й ділові пропозиції щодо роззброєння та дискредитувати західніх репрезентантів, при чому совєтські делеґати не зберігають тайни переговорів, а, виносячи поза конференцію різні подробиці, викривлюють правду і ставлять інших делеґатів у важку ситуацію. Ця конференція з її тайними засіданнями триває від 25 лютого ц. р. Совєтські представники — Громико і його заступник Малік — „поступилися" з своїх давніх позицій, і вже не вимагають генеральної заборони атомової зброї ще перед встановленням міжнародної контролі, а признають, що така контроля потрібна. Вони погоджуються взагал на французько-англійський проєкт з літа минулого року, але оминають точного окреслювання контролі. Назагал нема віри в успіх і цієї конференції.

В лютому зменшилося число звільнених з праці

Вашинґтон. — Департамент праці повідомляє, що в місяці лютому зменшилося число звільнених з праці фабричних робітників. В тому самому місяці прийнято до праці майже таке саме число робітників як в січні. Отже лютий був першим місяцем від закінчення другої світової війни, в якому не зменшилося число новоприйнятих до праці робітників. Менше звільнювано з праці в таких родах промислу: металевому, машиновому, харчовому, тютюновому і текстильному. Департамент праці також повідомляє, що в тижні, який закінчився 19 березня, число нововношених просьб про компенсації зменшилося на 9,500 і становило 209,900, а рік перед тим те число виносило 293,700 в тому самому тижні. Число просьб про продовження компенсації в тижні, який закінчився 12 березня, — зменшилося на 75,400 і виносило 1,721,100 осіб, а того самого тижня минулого року те число становило — 2,187,100.

● У Ню Йорку почнуть щепити сироваткою д-ра Солка всіх учнів першої і другої кляс всіх 1,058 народніх шкіл. Щеплення почнеться 25 квітня, а 12 квітня буде опублікований звіт про вислід минулорічного щеплення. Якщо виявиться, що сироватка д-ра Солка не забезпечує проти дитячого паралічу, то щеплення не відбудеться.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ОМАГА, Небраска. — Т-во „Карпати" 356 Відд. повідомляє всіх своїх членів, що річні загальні збори відбудуться в неділю, 3-го квітня, в приміщенні церковної домівки по Сл. Божій о год. 10:45. Якщо на означений час не явиться відповідне число членів, збори відбудуться о пів години пізніше при загальній кількости присутних. Проситься всіх членів обов'язково явитися в означеному часі, вислухати звітів старої Управи, та вибрати нову Управу на 1955 рік. — М. Воробець, гол.; О. Продивус, секр.

Спорт

УСК НЮ ЙОРК ПЕРЕМАГАЄ ЗА МИСТЕЦТВО СХІДНІХ СТЕЙТІВ

УСК НЮ ЙОРК — УСК БРІДЖПОРТ, КОНН. 3:0 (1:0)

УСК Ню Йорк: Ю. Цьолко — М. Шміґель, Р. Підгорецький — В. Коваль, В. Сєрант, Ю. Колодій — Є. Голюка, О. Наливайко, Р. Павлюк, К. Копецький, Я. Василькевич, (В. Олійник, З. Шпон).

УСК Бріджпорт: Ферара — Товпаш I, Такач — Сабо, Гонзалвец II, Горан — Кметь, Гонзалвец I, Р. Попель, Сумик, Товпаш II, (Якимів, Руснак).

Ворота: Голюка, Наливайко і Павлюк.

Глядачів: коло 1,000.

Неділю, 20 березня 1955. — При гарній погоді УСК Ню Йорк зустрівся в МекКармен Парку, Бруклин, проти також нашого УСК-у з Бріджпорту за українське футбольне мистецтво північно-східніх стейтів ЗДА (СУАС-у), легко перемагаючи гостей 3:0. Тиждень перед тим, в Бріджпорді, УСК Ню Йорк переміг в перших змаганнях минулорічного віцечемпіона стейту Коннектікат 3:1.

Виступаючи без свого викінчувача Євгена Аридта, УСК Ню Йорк цілий час мав велику перевагу в полі, що повинна б була принести багато вищий вислід. Одначе напад УСК-у — спеціяльно в другій половині — перекомбіновував, переграваві і „блицав" негідною такої дружини як УСК Ню Йорк аровантністю (спеціяльно К. Копецький).

Вже на початку гри показується, що УСК Бріжпорт є дружиною, що грає добрий технічний футбол (система!); є твердою, скорою і амбітною. Граючи з вітром і сонцем, нашед — без доброго тактика Ломбарда — гарними поземими подачами декілька разів пробирається до святині Цьолка, демонструючи цим брак всякого респекту перед „старшим братом" з Ню Йорку. Правда, пізніше наші бріджпортці мали нагоду змінити свою думку, але помимо цього, вони показалися також тверді духово (тут пригадуємося УСК з Ню Йорк, „Левам" з Шікаґа). Здобуття почесних воріт більше не належалося усківцям з Бріджпорту. Вони рівнож мали декілька „певних" позицій і... пеха.

Прекрасний біг Ґеня Голюки для зловлення довгої, гострої подачі — випуску Копецького, що закінчився здобуттям воріт, в першій половині; чудове сольо Романа Попеля — приїхався з м'ячем поміж трьома нюйоркчанами в другій половині, гра Гонзалвеця I і „Кока" Колодія належали до найкращих моментів цих цікавих змагань.

УСК НЮ ЙОРК (юньйори) — ДЕНІШ (юньйори) 3:2 (3:2)

УСК Ню Йорк може спокійно дивитися у своє майбутнє. Причина — юніори. Розумна поземна гра першої половини, зробила із старших віком та сильніших фізично данців „млинок". Опануванням м'яча, тактично, жертвенністю і духовою стабільністю вирізняється ця дружина юніорів УСК-у, що посідає різних, футбольно виразних змагунів. Дотепер наші юніори розіграли трос змагань за мистецтво „Емпайр Стейт Джуніор Саккер Ліґ", виграючи всі трос. Сьогоднішній противник є серйозним кандидатом на першуна. Дальші успіхи юніорів УСК-у будуть залежати від їхньої поправи в департаменті здисциплінованости. Загальний склад юніорів УСК: Олег Максимів, Олег Самійленко, Андрій Навроцький, Валентин Фурман, Ігор Гаврилюк, Володимир Свинтух, Роман Береза, Леонід Федорів, Ярослав Дрогомерецький, Олег Коверко, Орест Білоус, Володимир Гивель, Ірeней Гарасимяк, Амександер Редко, Джан Вавріка, Андрій Дяківський. Успішний менаджер: Стефан Малцiш. (Коли котроїсь неділі побачите „стейшен веґен", набитий молодцями з торбами на виряд, то знайдете, що це „Стефко" везе „своїх" на змагання. А коли в неділю будете в домівці УСК-у (12 Ст. Марк'с Плейс) і почуєте „Привезім дві точки" або „Привезім реміс", то знайте, що це також він).

Роман Лисняк.

КНИЖКА Й ЧАСОПИС — НАЙНЕОБХІДНІШІ РЕЧІ В ДОМІ КУЛЬТУРНОЇ РОДИНИ.

Посмертні Згадки

ГРИГОРІЙ ЛЕВИЦЬКИЙ, член Укр. Зап. Т-ва „Дністер" Відд. 361 УНСоюзу в Ню Йорку, помер 19-го березня 1955 р. Покійний родився в селі Боршиці, пов. Самбір, Галичина. Оставив в смутку дружину Варвару, синів о. Володимира і Осипа. Покійний відвідуючи свого сина о. Володимира на парафії в Кармел, Па., там і помер. Тіло відпроваджено до Ню Йорку 22-го березня де похований на цвинтарі Кальварія. — В. Й. П.!

Управа Т-ва „Дністер".

КАТЕРИНА МИТРОСЕВИЧ, довголітня членка Б-ва св. ап. Петра і Павла Відд. 102 УНСоюзу в Клівленд, О., померла по короткій недузі в 58 році життя 12-го березня 1955 р. Покійна походила зі села Поляв, пов. Дрогобич, Галичина. До Союзу вступила 1926 р. Полишила у смутку мужа Стефана, доньку Софію, синів Николая, Михаїла, Івана, Йосифа, Стефана і внуків. Похорон відбувся 16 березня з укр. греко-катол. церкви св. ап. Петра і Павла. Тлінні останки поховано на українськім цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Парма, О. — В. Їй П.!

М. Бобечко, секр.

ІВАН ГАВРОН, член Б-ва св. Василія, відд. 87 У. Н. Союзу в Ланкестер, Н. Й., помер 25 лютого 1955 р. в 67. році життя. Покійний походив зі села Бориничі, пов. Бібра, Зах. Україна. Оставив у смутку дружину Анну і 3 синів, 4 доньки і внуки. Похорон відбувся 1. березня з гр.-катол. церкви св. Василія на цвинтар св. Марії в Ланкестер, Н. Й.

М. Трояновський, секр.

● РОЗШУКИ ●

Михаїл ЛИСИЙ пошукує рідного брата Павла ЛИСИЙ і сестру Анну ЛИСИЙ і стрисчну сестру Євгенію ЛИСИЙ і односельчан зі села Мужилов, пов. Підгайці, яких забрали на примусові роботи до Німеччини в 1942 році.

Юлія ЛИСИЙ з дому Розвірська пошукує брата Олександра РОЗВІРСЬКОГО і стрисчну сестру Юстину РОЗВІРСЬКУ, які знаходяться в Канаді. Також Миколу Коваль, Катерину Коваль і Анну Коваль, які знаходяться в Арґентині. Походять зі села Королиці пов. Перемишляни. Хто знав би при них, або вони самі дуже просимо відізватись на нашу адресу:

MICHAEL LYSIJ
191 Pulaski Street
Bridgeport, Conn. U.S.A.

СТЕФАН АНДРУСИШИН пошукує стрийка Андруся АНДРУСИШИН, який виїхав до Америки 1912 р. Походить зі села Підбуш, пов. Дрогобич. Пошукую також односельчан. Хто знав би про стрийка або вони самі, дуже прошу відізватись на мою адресу:

STEFAN ANDRUSYSZYN
163 Sheridan Street
Bridgeport, Conn.

ПОДЯКА

У болючому горю, що ним досвідчив нас Господь Бог, покликуючи до Себе

ОЛЕНУ з КАЛИТОВСЬКИХ САВЧАКОВУ,

Нашу Найдорожчу Дружину та Маму зазнали ми у безмежному смутку багато щирого співчуття та сердечних почувань, за які цією дорогою складаємо нашу найщирішу подяку.

В першу чергу наша велика, гаряча подяка та щира вдячність Вп. П. Д-р Юрієві Стефанівському, який як рідний, найліпший син через довгий ряд місяців лікування та доглядання виявляв нашій Дорогій Дружині — Мамі стільки доброзичливих, сердечних почувань та ніжности і завжди радо та безкорисно спішив з фаховою лікарською поміччю та опікою.

Наша велика подяка та вдячність належиться від нас і Вп. П. Д-р Ярославові Восвідці, який рівно ж через ряд місяців — до часу переселення у Ню Йорк — щиро, прихильно та безкорисно лікував нашу Дорогу Дружину — Маму в часі першої стадії її недуги а

Вп. П. Д-р Богданові Папасюкові за ввічливі заходи у прийнятті нашої Дорогої Небіжки на останні три дні її побуту на цій долині сліз у "Irvington General Hospital", у котрому Своєю фаховою опікою та поміччю усмирював фізичні болі — терпіння.

Зі щирого серця дякуємо Впр. о. Ігуменові В. Красвському, Всеч. о.о. Созанському, Шудлі, Кочержукові в Нюарку, а Впр. о. Богданові Осідачеві в Гадсоні за Заупокійні Богослужби та за похоронні відправи.

Щиро та дуже сердечно дякуємо нашим Рідним, Друзям, Знайомим та Сусідам за численні устні та писемні вислови співчуття за жертви на Заупокійні Богослужби, за вінки та китиці квітів, а вкінці за віддання останньої прислуги нашій Найдорожчій Покійниці.

Д-р ЮЛІЙ САВЧАК, муж
ІРИНА РУЩИЦЬКА, дочка
М-гр АНТІН РУЩИЦЬКИЙ, зять

260 Vermont Ave., Irvington, N. J.
В березні 1955.

ТАРЗАН, ч. 3436. Не шукає пощади

На вид Тарзана деякі мавпи, люті на вілізиця, згуртувалися, щоб розвідати.

Дикий провідник племени Бей-Ет приглядався тарманґані дикими маленькими і блискучими очима.

Тарзан вигукнув горляним риком осторогу. Він знав, що мавпи шанують тільки силу.

Він знав, що мусить перемог-

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1955 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано новий відділ У. Н. Союзу, означений черговим числом 470 з осідком у Лімінґтон, Онтаріо в Канаді.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 6. Виджак Анна, Руденко Микола, Катерина.
В. 8. Русак Іван, Анна.
В. 12. Д-р Герент Володимир П., Карпюк Василь, Яків.
В. 22. Децик Володимир.
В. 25. Барціяускас Владас.
В. 27. Гориславський Микола, Стаховський Микола.
В. 33. Скробач Стефанія.
В. 39. Динка Андрій, Анна.
В. 42. Пеленський Володимир.
В. 50. Мендак Степан, Олена.
В. 55. Макарович Яковлина А.
В. 57. Мацюк Микола, Черпак Софія, Уляна.
В. 59. Андрусишин Степан, Бойко Василь, Жеребецька Стефанія, Зіняк Михайло, Лісій Михайло, д-р Сорока Іван.
В. 94. Халява Іван, Параскева.
В. 106. Снітковський Зиновій, Любов.
В. 113. Волпе Франко Е.
В. 114. Кравченко Василь, Соколенко Петро.
В. 125. Богдан Микола, Надія.
В. 150. Соколовська Патриція.
В. 155. Куннінґгем Йосип М.
В. 158. Пясецька Марія.
В. 175. Костик Маргарита.
В. 179. Василюка Роман Г., Стецько Анна.
В. 192. Ярош Панас.
В. 203. Злотківський Маріян.
В. 204. Лоґуш Омелян, Цимбалістий Омелян 2, Катерина 2.
В. 219. Наливайко Федір, Анна.
В. 221. Кон Флорентина, Лесняк Ванда, Сапач Іван, Фітель Микола, Юрій.
В. 240. Химяк Йосип.
В. 241. Гутай Анна, Заяць Марія.
В. 242. Сисак Михайло мол.
В. 254. Гавелевич Ричард.
В. 256. Кійовський Павло, Тиш Петро М., Анна М., Неоніля Й.; Футерко Михайло, Марія.
В. 276. Бобак Василь, Глушко Андрій.
В. 277. Балко Володимир.
В. 281. Білик Михайло.
В. 301. Ткачинський Никифор, Віра; Шерстюк Роман.
В. 304. Новицький Ілля, Шмигельський Михайло.
В. 307. Тендицький Прокіп.
В. 310. Демків Григорій, Катерина.
В. 316. Вілецький Едвард Й.
В. 341. Щирба Данило.
В. 342. Юдкас Микола, Софія.
В. 345. Никифорук Юрій, Галина.
В. 356. Симчич Анна.
В. 364. Попович Катерина.
В. 367. Кавин Василь, Михайло, Євдокія, Стефанія.
В. 371. Стецкович Марта.
В. 375. Ковальчин Михайло.
В. 379. Валанецький Іван, Вардигула Богдан, Васик Дмитро, Анна; Калинка Лукія, Луцишин Мирон Р.
В. 390. Барон Анна, Флоренція; Бугрин Іван, Яцанич Карло.
В. 393. Бойко Петро.
В. 395. Заполюх Іван, Паленицький Микола.
В. 397. Пендзей Степан.
В. 423. Крикливець Йосип, Галина; Лутовський Василь, Анна; Середа Катерина.
В. 432. Дмитерко Оксана.
В. 437. Гайдучок Анастасія.
В. 445. Бабій Ярослав, Стефанів Мирон.
В. 470. Варна Євген, Бенюк Софія А., Гриневич Климентина, Левчук Микола, Нестор, Марія; Пасічник Кость.
В. 471. Дичок Андрій І., Юрій.
В. 472. Ткачук Федір.
В. 473. Оріхівський Ґералд, Орест.
В. 497. Пискляк Іван, Роік Олександер.
В. 498. Сидор Орест.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 7. Рисенюк Данило.*
В. 20. Когут Василь,* Єва.
В. 40. Маєрська Анна, Макаровський Андрій, Андрій мол.;* Тех Теодора.
В. 42. Гуда Йосип; Шевчинський Лев, Клара.
В. 57. Пилипенко Григорій.
В. 61. Коземчак Марія.
В. 78. Роско Тома.*
В. 81. Будагазі Марія.
В. 82. Дзира Андрій.*
В. 94. Влажкевич Теофіл, Іванюк Василь, Катерина; Ковальчук Катерина, Орський Василь,* Олена; Прихитко Микола,* Совірка Михайло, Марія, Софія 2; Соколів Анатоль, Марія; Татарин Микола, Филипів Павло, Целюх Володимира.
В. 183. Ладика Ольга А.
В. 184. Ревай Юліян.
В. 200. Семанюк Павлина, Симаник Розалія.
В. 203. Зимний Петро, Тетяна.
В. 221. Вишнівський Марко, Ольга.
В. 226. Орищин Степан, Олена.
В. 252. Самбірський Степан.
В. 305. Дісінґ Павло.*
В. 312. Співак Анна.
В. 319. Янків Євдокія.
В. 327. Ганчарів Яким.
В. 337. Ганас Роман.*
В. 347. Андраш Федір, Анна.
В. 361. Поритко Єлисавета.
В. 365. Горват Текля.
В. 372. Атаманець Володимир.*
В. 427. Гончарський Юрій.
В. 429. Мищишин Степан,* Пінґер Едмунд.*
В. 430. Петрів Марія.
В. 432. Блажко Степан,* Марія; Фабіян Павло.*
В. 439. Андрухів Орест,* Емілія.
В. 457. Узуно Олександра.
В. 458. Світальський Тома, Сіянчук Дмитро.*
В. 465. Білущак Данило,* Чубей Анна.
В. 469. Коломиєць Марія.
В. 473. Андрусяк Микола, Балущак Мирослав,* Баран Тарас, Гірняк Степан.*

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 8. Поступак Михайло, Шарлота.
В. 14. Яворський Роман.
В. 22. Олексик Микола 2,* Олена
В. 25. о. Журавецький Петро.
В. 27. Мизак Володимир, Параскева.
В. 39. Коваль Олександер, Тарнавський Іван, Анастасія.
В. 45. Матвієнко Яків.
В. 94. Костюк Михайло.*
В. 127. Брудний Євстахій.
В. 202. Намісняк Пелагія.
В. 219. Співак Анна.
В. 230. Дорошенко Юстина.
В. 240. Фединський Олександер, Олександра.
В. 283. Лесів Франя.
В. 324. Дорожинська Наталія.
В. 339. Палько Михайло, Олександра.
В. 347. Коваленко Віталій.
В. 361. Григорчук Павло.*
В. 388. Хома Йосип, Михайлина.
В. 395. Костинюк Марія, о. Рудницький Альдо.
В. 399. Стеців Мирон.
В. 439. Холевчук Марія.
В. 448. Ільчишин Федір.
В. 482. Вітнер Стефанія, Кілик Федір, Анна Н.
В. 490. Чорненький Семен.

ЧЛЕНИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

В. 178. Олексюк Йосип.
В. 189. Горихата Марія.
В. 204. Корецький Іван.
В. 256. Стахів Григорій,* Анна.
В. 363. Непорадний Іван Ц.*
В. 414. Віргун Текля К.
В. 423. Шепелявець Петро, Євгенія.
В. 484. Войтович Зенон.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 2. Голда Іван мол.,* Мирослав,* Михайло.*
В. 8. Стецюк Федір.
В. 40. Глинська Неоніля.
В. 72. Здарко Антін І.,* Слонський Володимир Д.*
В. 78. Валинський Володимир.*
В. 81. Бриль Іван Й.*
В. 91. Вілець Андрій,* Ревак Олена.
В. 102. Тимчишин Михайло.*
В. 105. Ненич Зенон.
В. 106. Данилишин Мирон, Паламар Володимир, Маріян, Олександра; Пасічняк Михайло, Анна.
В. 113. Спілляр Вінкентій.*
В. 114. Очередко Григорій.
В. 117. Юськевич Іван.
В. 119. Косенська Анна Д.
В. 150. Вебер Іван Й.*
В. 163. Савчак Семен.*
В. 178. Струса Ярослав.*
В. 183. Ладвищенко Богдан, Пліхота Євген, Пронів Василь.
В. 184. Лепцан Василь, Аврелія В.
В. 189. Кулик Євстахій, Ольга; Товпаш Зиновій, Зиновія.
В. 196. Баричко Доротея.
В. 204. Видник Марія, Кушнір Катерина, Турчин Федір, Зиновія, Іванна; Яворська Наталія.
В. 221. Вас Володимир П.*
В. 223. Кавалькевич Іванна.
В. 239. Іваськів Володимир, Сланкус Емілія, Шегда Іван.
В. 243. Завидовський Василь,* Тома.*
В. 252. Гриник Михайло,* Салабан Євген, Євгенія; д-р Цимбалістий Ігор.
В. 277. Береза Володимир, Чубан Іван.*
В. 286. Гриненко Петро.
В. 316. Новак Катерина.
В. 335. Грущик Євстахій Т.,* Мудрик Філіс.
В. 353. Ґолембйовський Володимир.*
В. 361. Кебало-Лесюк Євгенія, Раййовий Володимир.
В. 365. Стаппин Максим.*
В. 430. Білюх Степан, Горбовий Володимир, Колінко Василь, Оксана; Матла Зенон, Ростислава.
В. 432. Барицький Іван,* Дорош Микола, Дутка Ольга, Криворучко Леонід, Рурик-Ласкевич Ґералд М. П.,* Шклияр Роман.*
В. 436. Білобаба Марія.
В. 441. Гайнрих Володимир.*
В. 457. Варварів Костянтин, Дідченко Дмитро, Ільків Михайло.
В. 465. Вілоґан Богдан,* Семчук Василь,* Скурчак Антін,* Чабан Дмитро.*
В. 469. Гарбуз Анна.
В. 471. Кісіль Василь.
В. 502. Сенкус Василь.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 20. Костюк Михайло.*
В. 38. Намісняк Пелагія.
В. 54. Хома Йосип.
В. 86. Ільчишин Фидір.
В. 94. Зозуля Олександер.
В. 102. Олексик Микола.*
В. 112. Купчик Євстахій.*
В. 147. Федорак Олекса.
В. 179. Городиський Омелян.*
В. 187. Федорович Стефанія.
В. 193. Брудний Євстахій.
В. 276. о. Хоміцький Григорій.
В. 307. о. Рудницький Альдо.
В. 312. Співак Анна.
В. 318. Карпяк Ярослав, Олена.
В. 321. Іванюк Василь, Марія.
В. 367. Лесів Франя, Холевчук Марія.
В. 384. Бітнер Стефанія, Вархоляк Григорій, Кілик Федір, Анна Н.
В. 457. Дешко Валентина.
В. 492. Мацьків Тимко.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 16. Бандура Разалія.
В. 42. Шевчинський Лев, Клара.
В. 70. Ляшок Олена.
В. 94. Крайдуб Петро,* Орський Василь.*
В. 97. Бродський Микола,* Михайло.*
В. 100. Лавровський Микола.*
В. 114. Соколенко Петро.
В. 117. Калина Антін.*
В. 121. Свередюк Олена О.
В. 139. Столярчик Василь.*
В. 183. Ладика Ольга А.
В. 219. Новак Степан.*
В. 223. Іващишин Маргарита.
В. 233. Томас Юлія.
В. 242. Сушко Йосип А.
В. 251. Керик Йосип Р. мол.,* Кокитка Іван.*
В. 277. Березій Михайло, Уруський Йосип.
В. 304. Новіцький Ілля, Шміґельський Михайло.
В. 305. Дісінґ Павло.*
В. 330. Ігнатович Франко.
В. 341. Сірко Михайло.*
В. 352. Робертс Іванна.
В. 370. Геззей Марія Б.
В. 373. Уйковська Марія Р.
В. 378. Бабиш Аліція.
В. 386. Кучмак Стефанія.
В. 432. Блажко Степан,* Марія; Фабіян Павло.*
В. 441. Тенюк Іван.*
В. 465. Білущак Данило,* Чубей Анна.
В. 469. Коломиєць Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 83. Караїм Роман.
В. 130. Карпинець Федір.
В. 194. Д-р Авдиковський Роман.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 167. Кульматицький Юліян.*
В. 238. Марсній Михайло.*
В. 321. Неспор Степан.*
В. 350. Влащук Мирон В.*
В. 361. Скиба Степан.*
В. 367. Мищук Параскева.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 3. Світич Василь.*
В. 45. Нагірна Павлина.
В. 55. Ясчник Андрій,* Софія.
В. 75. Дворчин Петро.*
В. 83. Опришко Володимир.*
В. 91. Влонар Йосип,* Добрянська Катерина.
В. 94. Васько Іван.*
В. 102. Попович Федір.*
В. 127. Рудик Лев.*
В. 147. Бручок Іван,* Радьо Іван.*
В. 175. Тарас Михайло.*
В. 182. Мазуркевич Софія.
В. 183. Козак Михайло, Катерина.
В. 239. Чмелик Олександра.
В. 284. Кислій Іван Й.*
В. 292. Кирилюк Іван, Кінащук Іван.
В. 361. Барик Василь,* Винник Петро,* Костира Йосип,* Омелько Василь,* Паньків Максим, Садовський Іван,* Чук Дмитро.*
В. 363. Флікер Катерина.
В. 364. Сенюта Іван мол.*
В. 482. Симоско Марія.

ЧЛЕНИ, ЩО ПОМЕРЛИ:

В. 25. Д-р Мишуга Лука.
В. 57. Партак Василь.
В. 66. Виндас Данило,* Павлик Варвара.
В. 76. Каритчук Дмитро, Фриндзак Юрій.
В. 94. Курочка Олена.
В. 96. Кінцак Іван.
В. 102. Форемний Володимир.
В. 106. Кожушко Михайло, Северинський Августин Я.
В. 112. Щур Марія.
В. 123. Іванина Матрона.
В. 127. Захарків Осипа.
В. 139. Ярмола Василь.
170. Поліщук Марія.
В. 179. Вемба Іван.
В. 203. Копитко Євгенія.
В. 213. Литвин Йосип.
В. 220. Ковальчук Ілля.
В. 230. Піляк Григорій.
В. 246. Якимець Степан.*
В. 251. Загута Дмитро.
В. 277. Маґера Дмитро.*
В. 305. Гуменюк Марія.
В. 315. Гаврилів Павло.
В. 324. Олійник Василь.
В. 327. Домитришин Дмитро.
В. 331. Коханська Марія.
В. 359. Тростянецька Михайлина.
В. 361. Абрамюк Ілля, Сікора Семен.
В. 390. Ґрамошак Юрій.*
В. 431. Кирилюк Дмитро.
В. 481. Вовк Павло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1955 р. було в УНСоюзі повнолітніх членів	49,471
В місяці лютім 1955 р. прийнято нових	131
В місяці лютім 1955 р. прийнято наново	82
В місяці лютім 1955 р. прийнято з переступ. листами	37
В місяці лютім 1955 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	10
В місяці лютім 1955 р. прийнято зі старого роду обезп.	—
Разом	49,731
В місяці лютім 1955 р. суспендовано	88
В місяці лютім 1955 р. відійшли з переступ. листами	26
В місяці лютім 1955 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	10
В місяці лютім 1955 р. відійшли до нового роду обезп.	—
В місяці лютім 1955 р. відійшли зо зворотом у готівці	39
В місяці лютім 1955 р. відійшли на безплатне продовж.	3
В місяці лютім 1955 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	6
В місяці лютім 1955 р. відійшли на виплачене обезпеч.	31
В місяці лютім 1955 померли	35
Разом	238
З кінцем місяця лютого 1955 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	49,493

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі 1 на $ 250	4
В клясі 1 на $ 500	56
В клясі 1 на $ 750	9
В клясі 1 на $1000	124
В клясі 1 на $1500	5
В клясі 1 на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі 2- 500 на $ 500	412
В клясі 2-1000 на $1000	266
В клясі 2-1500 на $1500	4
В клясі 2-2000 на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 3- 500 на $ 500	6,199
В клясі 3-1000 на $1000	4,796
В клясі 3-1500 на $1500	66
В клясі 3-2000 на $2000	54
В клясі 3-2500 на $2500	8
В клясі 3-3000 на $3000	6
В клясі 3-3500 на $3500	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років (Ендавмент)

В клясі 4- 500 на $ 500	4,633
В клясі 4-1000 на $1000	2,380
В клясі 4-1500 на $1500	54
В клясі 4-2000 на $2000	42
В клясі 4-2500 на $2500	4
В клясі 4-3000 на $3000	10
В клясі 4-3500 на $3500	—
В клясі 4-5000 на $5000	—

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів

В клясі 5- 100 на $ 100	2
В клясі 5- 250 на $ 250	126
В клясі 5- 500 на $ 500	2,868
В клясі 5- 750 на $ 750	400
В клясі 5-1000 на $1000	6,302
В клясі 5-1500 на $1500	158
В клясі 5-2000 на $2000	41

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 6- 250 на $ 250	2
В клясі 6- 500 на $ 500	4,835
В клясі 6- 750 на $ 750	1
В клясі 6-1000 на $1000	3,317
В клясі 6-1500 на $1500	42
В клясі 6-2000 на $2000	22
В клясі 6-2500 на $2500	2
В клясі 6-3000 на $3000	3
В клясі 6-різні суми	51

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі 21- 500 на $ 500	2,217
В клясі 21-1000 на $1000	812
В клясі 21-1500 на $1500	17
В клясі 21-2000 на $2000	12
В клясі 21-2500 на $2500	4
В клясі 21-3500 на $3500	2
В клясі 21-4000 на $4000	2
В клясі 21-4500 на $4500	1
В клясі 21-5000 на $5000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 років

В клясі 22- 500 на $ 500	2,532
В клясі 22-1000 на $1000	2,083
В клясі 22-1500 на $1500	33
В клясі 22-2000 на $2000	46
В клясі 22-2500 на $2500	7
В клясі 22-3000 на $3000	9
В клясі 22-3500 на $3500	5
В клясі 22-4000 на $4000	1
В клясі 22-4500 на $4500	1
В клясі 22-5000 на $5000	2

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 65-го року життя

В клясі 23- 500 на $ 500	156
В клясі 23-1000 на $1000	82
В клясі 23-1500 на $1500	4
В клясі 23-2000 на $2000	10
В клясі 23-2500 на $2500	2
В клясі 23-3000 на $8000	5

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 років

В клясі 24- 500 на $ 500	2,319
В клясі 24-1000 на $1000	1,404
В клясі 24-1500 на $1500	23
В клясі 24-2000 на $2000	36
В клясі 24-2500 на $2500	7
В клясі 24-3000 на $3000	7
В клясі 24-3500 на $3500	4
В клясі 24-5000 на $5000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками до 65-го року життя

В клясі 25- 500 на $ 500	179
В клясі 25-1000 на $1000	133
В клясі 25-1500 на $1500	4
В клясі 25-2000 на $2000	11
В клясі 25-2500 на $2500	2
В клясі 25-3000 на $3000	1
В клясі 25-3500 на $3500	5
В клясі 25-5000 на $5000	2
Разом	49,493

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 3. Зварич Любомир.
В. 6. Руденко Олена М., Петро.
В. 9. Нарадко Роберт Й.
В. 11. Спілений Георгія Р., Малинда М. І.
В. 27. Паленицька Лідія.
В. 42. Макар Софія, Федачинський Петро.
В. 45. Журик Іван М.
В. 55. Смоляк Христина М., Цубар Михайло.
В. 57. Галібей Михайло, Стадник Андрій, Черпак Олександер.
В. 59. Гальковић Йосип А., Роман Олександер М.
В. 79. Кухарук Гарі М.
В. 83. Карбівник Донна І.
В. 94. Ломака Анна М., Олійник Оксана М., Стецько Христина А., Халява Леонід, Надія, Ольга.
В. 102. Стецура Іван Р.
В. 105. Лопушанська Анна М.
В. 106. Попович Ірина Е.
В. 107. Демків Богдан П.
В. 114. Дзюбинський Орест.
В. 120. Деленко Лаврентій.
В. 125. Шиян Патерик П.
В. 127. Паньків Каролина І.
В. 130. Карпинець Роман, Слабіцький Ігор В.
В. 142. Яблонський Михайло Ст.
В. 147. Хорват Ярослав.
В. 149. Стецьків Андрій С.
В. 165. Купа Степан Є.
В. 168. Іваненко Михайлина Л., Михайло Й.; Кайн Сандра Г., Степан С.
В. 179. Стецько Богдан.
В. 180. Будацька Вероніка С.
В. 183. Ковл Лінн К.
В. 192. Довганяк Сальватор.
В. 203. Жук Орест І.
В. 204. Берман Йосип мол., Патриція, Ріта; Новак Валерія К., Цимбалістий Доротея А. 2, Стефанія 2.
В. 213. Барба Едвард.
В. 219. Халупанська Аліція, Оксана.
В. 220. Зварич Тома Й.
В. 221. Дитко Григорій Ф., Марлина І., Юрій М.; Ковалишин Зузанна М.
В. 234. Муха Іван М.
В. 236. Калверин Ріта А.
В. 240. Гриник Віра, Сивий Христина А.
В. 242. Найдук Альфред В. мол.
В. 243. Габрій Давид А., Михайло Р.
В. 256. Кійовська Катерина А., Марія П., Франц Ю.; Миловський Аліція, Билл, Денис С., Джефрей, Іван А., Марія, Патриція А.; Футерко Богдан, Ірина, Роман.
В. 281. Коцінський Михайло А.
В. 307. Гурлей Вівіяна, Яким; Зінковський Микола мол., Михайло; Робертс Марія.
В. 310. Андрушишин Марія, Юлія; Шимко Григорій.
В. 312. Профета Олена, Хміль Василь 3-ій.
В. 320. Гриничишин Лідія.
В. 323. Саган Павлина А.
В. 331. Антонюк Едвард, Романик Роман Й.
В. 336. Кучинський Лаврентій Ст.
В. 342. Березинський Михайло, Юрій; Смолинець Едвард В., Юдкас Катерина.
В. 345. Нишфорук Олександра, Шайда Олександра.
В. 347. Клим Михайло Е. Петрусся І.
В. 355. Рок Патрик Д.
В. 356. Симчич Єлисавета, Марія, Микола, Михайло, Петро.
В. 361. Даналюк Богдан, Царик Олександер мол.
В. 362. Вархол Маргарита.
В. 364. Пітте Василь Н.
В. 367. Гумницька Лавра А.
В. 379. Васик Марія, Кукурба Петро, Луцишин Андрій М., Йосип М.
В. 383. Хома Богданна.
В. 385. Панчишин Марія Р.
В. 397. Добош Оксана, Кузмяк Марія О.
В. 414. Білик Іриней Ю., Козюпа Розалія М., Форналь Іван Й.
В. 423. Бойчук Ольга М., Капечук Олександра, Лютовський Марія, Степан; Музика Емма А., Романець Іван.
В. 430. Григорчук Орест, Сливар Марія.
В. 439. Гаврищишин Люба В., Процюк Ігор В., Олег Б.
В. 461. Курчак Олександер М.
В. 474. Мозол Ольга, Ракобовчук Юрій В.
В. 490. Яцентий Лінн М.
В. 497. Ніньовський Євген Н.
В. 498. Сидорак Ґералд Р., Степан В.
В. 502. Богун Данило Гр. І.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Демків Ірина.
В. 40. Супик Марія, Михайло.
В. 50. Мендак Олена.
В. 81. Вудагазі Маргарита, Осипа А.
В. 94. Биковець Микола, Ковальчук Анна, Прихітко Микола Г., Соколів Маріяна, Целюх Ярослав.
В. 163. Бочей Марія А., Стрейт Каролина, Олена.
В. 219. Драч Катерина Й.
В. 226. Орищин Борис, Любомир.
В. 376. Бобак Василь.
В. 301. Доманчук Денис П., Кеннет В.
В. 312. Співак Надія Е., Тарас В.
В. 347. Андраш Данка, Ігор, Нестор, Ярослава.
В. 361. Нич Катерина, Поритко Богдан Є.
В. 423. Одарченко Володимир.
В. 432. Блажко Ігор.
В. 439. Андрухів Роберта М.
В. 469. Коломиєць С. Денис.
В. 500. Гошуляк Леся О.

ДІТИ ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 8. Поступак Софія.
В. 22. Олексик Степан Н.
В. 39. Тарнавський Володимир П., Люба М.
В. 219. Співак Надія Е., Тарас В.
В. 230. Репавський Михайло Р.
В. 240. Фединський Андрій, Петро, Юрій.
В. 458. Діні Вероніка.

ДІТИ, ЩО ЗМІНИЛИ КЛЯСУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 94. Ярецька Олександра.
В. 127. Давидко Петро Р. мол., Новицька Доротея.
В. 130. Крайник Олег М.
В. 173. Щирба Євстахій Г.
В. 189. Дубіль Софія, Ярослав М.
В. 204. Новак Григорій Й., Денис Р.
В. 304. Новицька Урсула М.
В. 320. Купчик Данило, Люба, Ярослава.
В. 423. Коваль Людмила Т.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Колоновський Варвара А., Данна М., Йосип С.
В. 2. Демпська Варвара А., Дубіта Йосип.
В. 32. Валор Варвара І.
В. 61. Козенко Елейн, Єва А., Михайло Е.
В. 91. Вілець Роберт А., Ревак Кетлін М., Павло Р.
В. 106. Паламар Михайлина, Пасічняк Йосип, Микола.
В. 107. Новаковський Іван мол.
В. 119. Косенська Доротея В., Іванна Е.
В. 150. Вебер Беверлі З., Іван Й., Михайло.
В. 189. Кулик Марія, Степан.
В. 196. Баричко Баррі.
В. 204. Куцма Іван 2, Михайло; Кушнір Карін М., Спина Вінкент Й.
В. 220. Дякий Леся М.
В. 221. Вас Давид М., Кіняк Стефанія Е., Костюк Володимир.
В. 229. Думин Ричард В.
В. 251. Михайчук Юрій.
В. 266. Гнатишак Ірина А. М., Юрій Т.
В. 277. Чубан Олеся Н.
В. 301. Рижа Марко В.
В. 316. Новак Іванна, Осипа.
В. 331. Панчишин Іванна.
В. 379. Олійник Мирослав.
В. 406. Грузеський Бернард.
В. 414. Яролвич Іванна М.
В. 418. Байрак Андрій, Мельник Тетяна.
В. 430. Матла Володимир Р., Зиновій Д., Ольга Н.
В. 432. Барицький Юрій М., Оленяч Дарія І., Леся; Рурик-Ласкевич Зенон В., Федунчик Едвард.
В. 446. Савків Володимир П.
В. 460. Горіх Богданна, Любов, Павло, Юрій.
В. 471 Кісіль Володимир, Марія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 112. Купчик Давид К.
В. 147. Чудолій Марія, Микола.
В. 153. Анкелевич Євгенія.
В. 187. Федорович Дарія, Ірина М.
В. 312. Співак Надія Е., Тарас В.
В. 318. Карпяк Квітослава, Марта.
В. 321. Іванюк Степан.
В. 432. Діні Вероніка.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ УНС:

В. 50. Мендак Олена, Степан.
В. 55. Макаревич Яковлина А.
В. 125. Богдан Надія, Микола.
В. 150. Соколовська Петрусл.
В. 179. Василюка Роман Г.
В. 221. Гутман-Кон Флорентина, Фітель Микола, Юрій.
В. 242. Сисак Михайло мол.
В. 276. Бобак Василь.
В. 341. Щирба Данило.
В. 371. Стецкович Марта.
В. 390. Баран Анна, Флоренція; Бугрин Іван, Яцанич Карло Н.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 11. Бабиш Яким А.
В. 39. Кіт Олена.
В. 110. Антоні Сандра А.
В. 183. Левис Іван.
В. 212. Каник Євгенія І.
В. 268. Михалюк Олена Д.
В. 292. Осідач Володимир Р.
В. 301. Доманчук Денис П., Кеннет В.
В. 375. Пушкар Василь О.
В. 432. Блажко Ігор, Змійовська Олена.
В. 466. Немеровська Анна Ст.
В. 469. Коломиєць Анастасія, С. Денис.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНОЮ ПОВНОЮ СУМОЮ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 147. Маркович Богдан 2.
В. 201. Базар Володимир.
В. 324. Мельник Степан.
В. 361. Макарчук Анна 10, Василь 10.
В. 370. Гузар Марія.
В. 413. Глук Роберт.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 215. Гатес Варвара І., Григорій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком лютого 1955 р. було в УНС дітей членів	20,964
В місяці лютім 1955 р. прийнято нових	149
В місяці лютім 1955 р. прийнято наново	36
В місяці лютім 1955 р. прийнято з переступ. листами	11
В місяці лютім 1955 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	14
Разом	21,174
В місяці лютім 1955 р. суспендовано	59
В місяці лютім 1955 р. відійшли з переступ. листами	12
В місяці лютім 1955 р. відійшли до старших чл. УНС	18
В місяці лютім 1955 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	14
В місяці лютім 1955 р. відійшли зі зворотом у готівці	15
В місяці лютім 1955 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	26
В місяці лютім 1955 р. відійшли на виплачене обезпеч.	2
В місяці лютім 1955 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці лютім 1955 померли	—
Разом	146
З кінцем місяця лютого 1955 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	21,028

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТ.:

В клясі 1-ій на $ 500	2,944
В клясі 2-ій на $ 400	662
В клясі 3-ій на $ 100	1,795
В клясі 4P на $ 250	178
В клясі 4P на $ 500	3,991
В клясі 4P на $1000	1,865
В клясі 5E на $ 250	294
В клясі 5E на $ 500	4,849
В клясі 5E на $1000	1,777
В клясі 6C на $ 500	1,170
В клясі 6C на $1000	675

НОВІ КЛЯСИ:

E20 на $ 500	218
E20 на $1000	124
E20 на $2000	—
E18 на $ 500	80
E18 на $1000	94
E18 на $2000	4
E18 на $3000	1
E65 на $ 500	1
E65 на $1000	1
P20 на $ 500	141
P20 на $1000	150
P20 на $2000	1
P65 на $ 500	11
P65 на $1000	2
Разом	21,028
З кінцем місяця лютого 1955 р. в У. Н. Союзі було всіх забезпечених	70,521

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У.Н.Союзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за лютий 1955 року суспендованими, можуть бути прийняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголоситься до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1955 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Г. Герман, гол. секр.

ГОЛОВНИЙ УРЯД У. Н. СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

ГОЛОВНИЙ ПРЕДСІДНИК:
DMYTRO HALYCHYN
81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ЗАСТУПНИК ГОЛ. ПРЕДС.:
MICHAEL PLZNAK
310 E. 74th St., New York, N. Y.

ЗАСТУПНИЦЯ ГОЛ. ПРЕДС.:
Mrs. GENEVIEVE ZEREBNIAK
645 Reed Avenue, Akron 1, Ohio

РЕКОРДОВИЙ СЕКРЕТАР:
GREGORY HERMAN
81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНИЙ КАСІЄР:
ROMAN SLOBODIAN
81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

WALTER GALAN
7039 Limekiln Pike
Philadelphia 38, Pa.

STEPHEN KUROPAS
3301 N. Newland, Chicago 34, Ill.

JOHN W. EVANCHUK
8930 Manor Ave., Detroit 4, Mich.

PETER KUCHMA
95 E. 7th St., New York 3, N. Y.

WLADIMIR KOSSAR
150 Eugenie St.
Winnipeg, Man., Canada

ГОЛОВНІ РАДНІ:

DMYTRO SZMAGALA
4037 Riveredge Rd., W. Park Sta.
Cleveland 11, Ohio

JOHN KOKOLSKI
23 Fairlawn Ave., P.O. Box 467
Woonsocket, R. I.

Miss ANNA CHOPEK
117 Greenfield Rd.
Mattapan, Mass.

Mrs. MARIA DEMYDCHUK
416 — 17th St., Brooklyn 15, N.Y.

ANDREW JULA
Sands Plan P.O. Box 277
Fair Oaks, Pa.

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Ave.
Chicago 51, Ill.

Dr. YAROSLAW PADOCH
33 Hillside Ave., Mahwah, N. J.

WILLIAM B. HUSSAR
35 Hardison Rd.
Rochester 17, N. Y.

WALTER DIDYK
6711 Rutland Ave., Detroit, Mich.

NICHOLAS DAWYSKYBA
41 Rosewood St., Mattapan, Mass.

Mrs. HELEN SHTOGRYN
4753 N. Hutchinson St.
Philadelphia 41, Pa.

Головна канцелярія У.Н.Союзу знаходиться у власнім домі під ч. 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Поштова адреса У. Н. Союзу:
P. O. Box 76, Jersey City 3, N. J.
Telephone: HEnderson 4-1016.

З ОСЕРЕДКУ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ Й ОСВІТИ

Минулого року, в листопаді, відбувся у Вінніпеґу 5-ий З'їзд Осередку УКО. Був він успішний і приявні довідались про дії установи за 10 років її існування. В українській пресі з тієї нагоди з'явилось про Осередок поважне число цікавих завваг.

Рухливий директор „Мистецької Галерії Вінніпеґу" д-р Ферд. Екгарт відвідав Осередок і запросив прийняти участь у різдвяній виставці Галерії. Була вона від 19 до 29 грудня і український її відділ викликав захоплення. З тієї нагоди з'явилась в англійській пресі передовиця (Фрі Прес).

В кінці грудня „Кенедіен Нейшенал Філм Борд" брав фільму „Українське Різдво" і при тій нагоді зфільмував частинку Осередку.

СІЧЕНЬ 1955.

Бібліотека і Читальня. — До цих обох відділів Осередку УКО за січень, окрім газет і журналів з усіх сторін, де живуть українці, вплинуло 80 різних дарів. (Назв експонатів та імен жертводавців не подається із-за браку місця).

Музей. — До Музею придбано із колекції проф. В. К. Жука більшу кількість стрічок 18 і 19 сторіччя, що носились в Україні з вінками. Також з тим і шовкову хустку з 18 ст., що шита обобічно золотою ниткою.

Відвідини. — Осередок УКО відвідують українці і не-українці. Особи, що приходять читати чи працювати, використовуючи збірки експонатів Осередку, не записуються. В книгу гостей вписуються тільки ті, що приходять оглянути всі відділи Осередку.

В січні відвідали Осередок 43 особи. Між ними були дві групи, яких треба згадати окремо. Перша група, представники найбільш винародовлених німцями слов'ян — кашубів, які у вільній Канаді розвивають своє національне життя. Вони цікавились розвитком українського життя, дістаючи пояснення і вказівки від голови Осередку проф. П. Юзика, члена Дирекції д-ра Я. Рудницького та інших членів Дирекції.

Друга група складалась із членів „Бібліотечного Т-ва Вінніпеґу" (Лайбрари Асосіейшен ов Вінніпеґ) в числі 33 осіб і на чолі з їх головою о. Калдер'ом. Це студійна група й тому перед оглядинами Осередку вони вислухали лекцію з Історії України, виголошену проф. П. Юзиком. Потім групами оглядали Осередок. Пані Т. Кошиць показувала і оповідала про українське мистецтво (Музей), д-р Я. Рудницький і проф. П. Юзик інформували про експонати бібліотеки, архіву і рукописного відділу. Були присутні і члени Дирекції, інж. В. Коссар — заст. голови та д-р П. Маценко, секретар. По закінченні оглядин Молодечий відділ Організації Українок Канади вітав гостей склянкою чаю.

Виставка. — Цього місяця експонати Осередку випозичені на виставку „Інтернаціонального Студентського Т-ва" при Університеті Манітоби, де є український відділ.

Додаток. — В кінці минулого року Преставництво Осередку в Саскатун, Саск., мало величаву виставку українських друків та образотворчого мистецтва. Членство Осередку та Філія УНО в Монтреал, Квебек, відбули з нагоди 10-річчя Осередку концерт з доповіддю. Також успішне свято з тієї нагоди відбули члени Осередку, УНО та представники інших українських організацій м. Форт Віліям, Онт., в залі УНО. Доповідав проф. П. Юзик. Ідентичні свята відбувались і в інших місцевостях як Віндзор і др.

Головна Дирекція Осередку Української Культури й Освіти.

НАЙВИЩИЙ ЖИТТЬОВИЙ РІВЕНЬ В ІСТОРІЇ АНГЛІЇ

Лондон. — Англія ніколи ще у своїй історії не мала такого високого життьового рівня, як тепер, — заявив міністер харчування, Дерік Ейморі, відповідаючи на закиди соціялістів, що уряд, скасувавши економічні контрольні закони і зменшивши державну допомогу хліборобству, значно підвищив кошти утримання. Представник уряду визнав, що за уряду консерватистів кошти утримання в Англії збільшились, але водночас покликався на факт безсумнівного зростання загального добробуту. Соціялістична опозиція не подала в цій дебаті ніякої конкретної пропозиції.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. КАСИРА У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1955 РОКУ

ДЕП. СТАРШИХ ЧЛЕНІВ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	301.35	180	361.55
2	222.41	181	146.79
3	211.32	182	247.60
5	455.65	283	253.60
6	112.24	184	230.47
7	231.99	185*	49.23
8	669.65	187	106.47
9	207.21	188	25.25
10	128.24	189*	529.45
11	188.13	190	39.11
12	144.06	191	383.69
13	255.75	192	521.73
14	579.83	193	103.37
15	24.79	194*	987.59
16	69.97	195	27.22
17	78.79	196	47.61
18	80.61	197	24.91
20	509.07	198	15.35
21	383.28	199	128.87
22	128.26	200	448.65
23	288.35	201	39.49
24	98.80	202	36.87
25	395.10	293	88.61
26	27.17	204	2,128.04
27	482.80	205	21.69
28	124.17	206	735.03
29	469.65	207	191.54
30	94.31	210	56.22
31	117.30	211	390.09
32	27.96	212	70.62
33	335.97	213	282.84
34	142.40	215	48.81
36	351.30	216	36.80
37	227.79	217	926.52
38	487.68	218	300.61
39	873.44	219	988.02
40	43.92	220	942.85
41	66.57	222	127.29
42	432.99	223	451.42
43	54.69	224	64.61
44	108.61	225	8.39
45	1,118.89	226	29.08
46	103.44	227	30.39
47	89.27	228	73.67
48	66.58	229	116.27
49	112.88	230	945.92
50	118.92	231	12.39
51	105.33	232	89.66
52	170.36	234	566.36
53	365.76	235	140.36
54	193.47	236	227.78
55	309.57	237	324.90
56	232.76	238	609.88
57	632.99	239	649.12
59	675.48	240	616.35
60	59.38	241	111.67
61	62.62	242	260.53
62	118.69	243	225.01
63	798.16	244	28.07
64	229.18	245	513.93
65	175.75	246	91.46
66	87.59	247	251.11
67	176.39	248	124.14
68*	68.34	249	34.95
69	231.38	250	6.90
70	504.98	251	495.90
71	86.46	253	317.47
72	55.54	254	435.57
73	110.73	255	39.65
74	67.62	256	303.52
75	468.54	257*	506.54
76	828.29	258	19.82
77	109.28	259	417.35
78	74.37	261	107.33
79	18.66	262	140.47
80	119.82	263	37.88
81	323.70	264	147.24
82	59.24	265	136.94
83	560.96	266	832.24
84	156.90	267	158.49
85	407.10	268	199.66
86	183.12	269	20.84
87	172.31	270	346.17
89	54.18	271	242.99
90	249.62	272	80.50
91	682.66	273	16.01
92*	17.84	274	368.65
93	182.23	275	341.78
94	3,202.99	276	729.90
95	64.91	277	1,471.86
96	477.47	278	34.25
97	252.15	279	33.73
98	118.26	280	266.00
99	220.00	281	250.85
100	170.41	282	46.48
101	31.74	283	301.08
102	1,207.98	284	67.90
103	401.02	286	120.69
104	241.95	287	580.02
105	644.64	288	228.36
106	1,242.22	298	251.43
107	210.35	290	179.92
108	98.01	292	975.17
109	168.94	293	286.25
111	53.45	294	29.02
112	464.19	295	661.38
113	128.17	296	356.83
114	222.86	297	23.35
116	174.98	298	141.94
117	219.62	299	141.21
118	141.12	300	241.15
119	94.78	301	449.08
120	502.76	302	23.72
121	253.99	303	77.87
122	62.23	304	665.50
123	185.75	305	417.28
124	148.18	306	88.26
125	574.60	307	122.35
126	96.52	308	156.48
127	1,402.94	309	43.18
128	121.96	310	98.47
129	23.61	311	27.01
130	1,042.60	312	139.90
132	165.22	313	50.37
133	302.02	314	10.93
134	120.17	315	30.98
135	64.66	316	728.53
137	337.82	317	147.46
138	87.22	318	117.16
139	115.74	319	136.64
140	166.99	320	430.13
141*	15.37	321	148.58
142	456.07	322	66.36
143	252.74	323	108.38
144	105.22	324	387.31
145	93.30	325	486.54
146	389.05	326	123.25
147	714.43	327	271.12
148	94.83	328	142.99
149	89.46	330	243.07
150	247.28	331	129.65
151*	513.81	332	265.78
152	131.99	333	122.89
153	98.53	334	666.88
154	38.85	335	142.97
155	781.96	336	673.21
156	580.92	337	134.49
157*	108.04	338	557.52
158	468.70	339	189.90
159	71.41	340	14.81
160	104.84	341*	1,046.41
161	844.55	342	278.79
162	32.72	343	563.60
163	924.60	344	94.33
164*	361.01	345	212.20
166	80.13	346*	99.11
167	188.18	347	269.80
168	245.51	349	81.30
169	33.35	350	241.57
170	582.07	351	90.53
171	175.89	352	330.09
172	87.74	353	220.79
173	200.70	355	191.51
175	461.21	356*	253.64
176	459.77	357	71.71
177	213.02	358	130.59
179	456.31	361	4,271.06
362	198.97	432*	2,678.94
363	449.85	433	199.45
364	962.57	434	58.59
365	55.05	435	137.36
366	14.93	436	90.36
367	1,189.49	437	366.74
368	41.49	438	229.94
369	471.59	439	290.24
370	554.61	441	472.50
371	366.23	443*	2.26
372	213.35	444*	290.79
373	109.02	445	389.72
374	126.43	446	212.27
375	513.74	448	96.13
376*	214.68	449	45.17
378	40.22	450*	29.27
379	2,747.14	451	141.44
380	122.01	452	108.53
381	26.73	453	56.61
383	337.05	454	58.06
384	76.55	455*	426.97
385	601.72	456*	148.95
386	204.32	457	209.26
387	122.21	458	215.55
388	640.15	461	243.84
389*	346.48	464	349.44
392	11.71	465*	108.63
393	34.67	466	80.89
394	44.57	467	29.56
395	63.90	468*	54.81
396	73.05	469*	320.74
397	359.40	471	164.35
398	52.82	473*	1,181.06
400	131.64	474	165.88
401	30.31	475	52.29
403	127.78	476	159.73
405	56.85	477	97.09
406	201.38	478	24.39
407	41.33	479	57.11
408	17.09	480*	39.87
409	86.61	481	200.74
410	14.74	482	75.15
411	25.74	483	256.42
412*	57.72	484	461.45
413	158.45	485*	124.11
414	436.88	486	14.09
415*	53.69	487	176.19
416	6.64	488	23.65
418*	326.28	489	79.54
419	29.93	490	179.57
421	69.31	491*	40.17
422	29.27	492	24.22
423*	592.23	495	28.53
425	50.04	497*	351.16
426	100.03	498	48.02
427	314.42	499	47.81
428	70.95	500*	36.41
429	61.22	501	10.87
430	979.46	502*	25.38
431	43.46		

З місячних вкладок від членів обезпечених в нових родах обезпеч. $125,663.64

При відділах, означених зіркою (*), в даних сумах є включені залеглі місячні вкладки.

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	4.50	206	2.65
3	2.42	216	32.29
28	4.21	234	15.70
30	12.74	237	2.88
33	5.73	243	4.60
37	27.18	245	1.06
39	17.35	274	1.49
65	10.71	275	8.15
70	5.07	278	1.15
83	2.86	286	23.14
90	4.40	292	24.36
101	3.04	305	3.91
106	1.86	316	1.41
112	4.11	321	3.93
117	4.86	335	3.70
125	2.66	336	8.73
127	3.37	342	3.24
139	2.55	358	1.62
143	6.50	361	2.68
147	24.11	367	3.71
151*	3.53	370	3.68
170	13.62	384	17.87
185	5.66	388	5.28
194*	4.86	482	1.53

З місячних вкладок від членів обезпечених в старім роді обезпеч. $ 356.66

Разом з місячних вкладок від членів	$126,020.30
Відсотки від бондів	9,303.25
Відсотки від морґеджів	1,318.53
Відсотки від позичок	2,822.55
Чинш від реальностей	3,582.00
Приходи друкарні і книгарні	17,827.32
З переносу резерви за переписаних членів з мол. департаменту	282.00
З переносу федерального податку за поміч. сили	779.73
З переносу стейтового податку за помічні сили	29.92
З переносу інших фондів за членів мол. деп.	12.75
Сплати позичок до народного фонду	42.74
Сплати морґеджів	1,458.75
Сплати чл. позичок	3,378.24

Сирітські части по бл. п.

Відділ:

243 Швець Василь	250.00
335 Винарчик Михайло	250.00

Разом $167,358.08

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:

25 Лука Мишуга	$ 500.00
28 Шараменда Текля	1,000.00
38 Балашак Демян	69.25
57 Партак Василь	1,000.00
66 Биндас Данило	500.00
76 Каритнік Дмитро	500.00
76 Фриндак Юрій	1,000.00
90 Дудун Стефан	1,000.00
94 Курочка Олена	1,000.00
96 Кінцак Іван	1,000.00
123 Іванина Матрона	500.00
132 Печак Марія	1,000.00
140 Бащак Стефан	1,000.00
170 Поліщук Марія	1,000.00
192 Тричецький Михайло	1,000.00
217 Третяк Микола	1,000.00
220 Ковальчук Ілія	500.00
230 Піляк Григорій	1,000.00
243 Швець Василь (W-500)	500.00
243 Швець Василь (W-500)	500.00
309 Ярема Адольф	500.00
315 Гаврилів Павло	1,000.00
331 Коганська Марія	500.00
335 Винарчик Михайло	500.00
361 Паламар Ксеня	250.00
405 Ядловський Іван	577.00
406 Ковальчик Віктор	500.00
432 Тацюк Теодор	500.00
457 Литвиненко Олекса	500.00
473 Галай Стефан	500.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відділ:

230 Піляк Григорій, подв. обезпечення	1,000.00
Відійшли з виплаченим обезпеченням у готівці (ендавмент)	9,000.00
Грошеві зворотн	5,215.03
Виплати на реальностях: податок, вода, світло, паливо і т.п.	5,262.16
Відсотки на закуплених бондах	453.25

Виплати з сирітського фонду по бл. п.:

Відділ

379 Поп_Чалий	183.51

Виплати з народного фонду:

Українська Енциклопедія в англійській мові	125.00

Виплати з фонду Захисту-Сиротинця:

Податок, паливо і інші праці на реальностях в Керґонксон, Н. Й.	1,840.02

Виплати запомог з фонду запомогового:

Відділ

5 Дейсак Софія	25.00
11 Карабін Анна	25.00
13 Слободян Филип	50.00
20 Фариняк Михайло	50.00
24 Біліцький Михайло	30.00
24 Глова Марія	25.00
45 Бумбар Марія	25.00
45 Веселик Дмитро	35.00
45 Веселик Катерина	25.00
47 Меґаль Кляра	25.00
59 Монюк Анна	35.00
59 Монюк Григорій	35.00
65 Лесняк Марія	30.00
78 Рудик Михайло	35.00
78 Вороняк Антін	35.00
87 Сухина Катерина	50.00
90 Лупацька Марія	75.00
94 Бугай Стефан	40.00
100 Клиса Юстина	25.00
104 Стечишин Михайло	75.00
109 Шепеляк Марія	25.00
127 Яблонський Василь	35.00
143 Кольба Катерина	35.00
155 Гурняк Розалія	25.00
155 Процанін Марія	25.00
163 Гайдучка Катерина	25.00
168 Стек Анна	25.00
176 Дячишин Стефанія	30.00
179 Прокопів Вілям	35.00
204 Дубляник Григорій	35.00
204 Голубович Василь	35.00
211 Фостик Дмитро	35.00
211 Ґіба Альбіна	25.00
218 Глива Софія	25.00
218 Прокопик Василь	35.00
221 Чміль Розалія	25.00
221 Гой Дмитро	40.00
221 Курка Евстахій	35.00
221 Ременюк Іванна	25.00
224 Білий Микола	30.00
234 Олексин Іван	35.00
240 Кузняк Марія	25.00
241 Гайковий Григорій	35.00
241 Пригода Іван	40.00
241 Щенгор Евдокія	25.00
242 Заруцька Юстина	25.00
243 Гасюк Стефан	35.00
246 Лода Марко	35.00
246 Надорожний Яким	35.00
247 Цицик Юрій	40.00
251 Форналь Іван	35.00
252 Худій Марія	25.00
253 Щурко Анастазія	25.00
256 Демчук Роман	40.00
256 Махно Павлина	25.00
261 Стадник Ілько	35.00
274 Лопушанський Іван	25.00
274 Свет Марія	25.00
276 Гебет Теодор	35.00
276 Маролвчек Аґнеса	25.00
276 Саґановський Антін	40.00
280 Теклишин Параска	25.00
286 Чорній Текля	25.00
288 Брус Анастазія	25.00
288 Кішпан Петро	25.00
292 Шпирка Марія	25.00
300 Вендзар Василь	40.00
300 Чемериз Михайло	40.00
301 Древніцький Микола	35.00
304 Романків Петро	35.00
326 Фордина Іван	35.00
327 Сагайдачний Петро	25.00
338 Гуменич Петро	35.00
339 Сорока Анна	25.00
352 Меляник Микола	35.00
356 Огородник Данило	25.00
357 Михаловська Теодозія	25.00
361 Камінська Маґдалина	25.00
361 Войтович Іван	40.00
383 Буката Йосифина	25.00
383 Ґрозінський Волод.	25.00
388 Гадунка Теодор	35.00
388 Матковська Юлія	25.00
407 Брилич Катерина	25.00
411 Мудрей Адам	25.00
432 Кінах Павло	40.00
445 Бабей Стефан	35.00
445 Ямнюк Стефан	25.00
476 Драбик Казимира	25.00
484 Іванишин Гільдеґард	25.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Виплати друкарні і книгарні	16,013.69
„Свобода" за орґан	5,500.00
Платня помічних сил	3,395.93
Платня головного уряду	1,875.00
Друки грамот, річних звітів і т.п.	1,287.18
Кошти подорожі і репрезентації	1,026.66
Федеральний податок за помічні сили	823.88
Чинш за офіси у власнім домі	625.00
Винайм машин для зладження виказів і статистики IBM	527.00
Лікарі за нових членів	297.00
Кошти подорожі організаторів	294.71
Стейти за дозволи (лайсенсе)	273.00
Нагорода організаторам за нових членів	181.25
Видатки канцел. на пошту	175.00
Телефон	109.64
„Свобода" за праці і друки	103.77
Кошти правні	84.17
Оголошення	62.00
Друки і інші прибори для зладження звітів IBM	35.92
Фотографічні знимки членських аплікацій	33.48
Направи і чищення машин	18.48
Спортова акція	10.00
Оправа річних книг	9.25
Вода	3.75

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	145,232.05
Позички членам	4,600.55

Разом $229,448.58

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем січня 1955 осталася	$477,470.75
Прихід за лютий	167,358.08
Разом	$644,828.83
Розхід за лютий	229,448.58
Готівка з кінцем лютого 1955 остається	$415,380.25

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 415,380.25
Морґеджі	647,888.39
Бонди	12,629,596.51
Позички членам	307,825.25
Реальности	317,328.06
Друкарня	10,543.79
Разом	$14,328,562.25

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезпеч	$13,632,663.78
Адміністр. фонд	201,715.92
Конвенційний фонд	15,027.29
Запомоговий фонд	231,363.35
Народний фонд	16,415.97
Посмертний фонд старого роду обезпеч.	67,017.38
Резервовий фонд	18,677.84
Сирітський фонд	106,183.42
Фонд обезпеки інвест.	37,267.61
Фонд Захисту-Сирот.	2,229.69
Разом	$14,328,562.25

МОЛОДЕЧНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	32.84	158	18.05
2	41.23	159	2.78
3	9.75	160	9.38
5	133.74	161	142.83
6	81.99	163	165.71
7	39.14	164*	59.09
8	126.47	167	67.87
9	13.44	168	31.04
10	32.46	170	184.75
11	55.16	171	109.73
12	42.74	172	3.25
13	112.99	173	39.41
14	170.99	175	81.11
16	63.46	176	46.93
17	5.86	177	161.98
18	5.53	179	99.84
20	138.38	180	*50.78
21	50.94	181	5.41
22	1.35	182	46.82
23	65.66	183	188.44
24	5.78	284	102.11
25	54.87	185	11.70
26	1.35	187	31.90
27	63.25	188	2.25
28	9.45	189*	140.52
29	12.34	190	8.58
30	2.92	191	95.38
32	.25	192	64.02
33	64.61	193	.25
34	18.28	194*	311.59
35	63.31	196	42.15
36	35.01	198	.25
37	129.98	199	22.67
38	296.81	200	140.83
40	21.23	201	1.45
41	15.92	202	9.66
42	236.41	203	28.21
44	2.82	204	625.82
45	244.34	205	.45
46	30.42	206	307.95
47	27.77	207	4.50
48	19.78	210	34.87
49	169.04	211	25.14
50	62.17	212	7.93
51	15.94	213	25.01
52	74.00	215	48.12
53	158.81	216	18.59
54	88.99	217	244.16
55	119.60	218	49.24
56	50.05	219	236.10
57	139.77	220	206.45
59	223.33	222	7.10
60	10.02	223	13.76
61	9.15	224	35.10
62	50.07	225	.90
63	241.36	226	11.64
64	50.25	227	15.20
65	20.89	228	.40
66	31.33	229	9.61
67	4.48	230	204.94
68*	7.71	232	14.02
69	47.02	234	178.90
70	112.85	235	17.83
71	91.17	236	76.54
72	1.19	237	149.58
73	4.17	238	352.80
74	7.14	239	63.78
75	96.20	240	304.10
76	185.92	241	17.00
77	4.92	242	36.31
78	1.94	243	27.12
79	1.58	244	3.48
80	3.26	245	67.96
81	45.04	246	3.72
82	4.18	247	12.44
83	220.15	248	35.04
84	33.26	251	78.33
85	25.47	253	140.25
86	25.33	254	196.32
87	43.34	255	5.33
89	.93	256	251.89
90	14.91	257*	69.30
91	67.75	258	.90
92*	4.50	259	40.68
93	37.56	261	12.86
94	625.41	262	24.55
95	.45	263	7.80
96	172.37	264	14.85
97	50.87	265	56.77
99	20.42	266	277.56
100	16.51	267	15.08
102	251.29	268	15.74
103	61.19	269	6.19
104	22.22	270	49.49
105	208.85	271	68.13
106	223.78	272	157.02
107	39.57	273	.90
108	25.78	274	14.89
109	37.02	275	39.84
110	14.55	276	68.25
111	1.58	277	356.09
112	96.72	278	14.91
114	43.53	279	2.35
115	27.35	280	11.06
116	23.22	281	230.75
117	39.35	282	39.04
118	22.58	283	106.85
119	19.29	284	6.38
120	60.86	286	6.56
121	95.78	287	63.66
122	33.22	288	16.91
123	15.22	289	57.25
124	6.04	290	87.43
135	160.39	291	90.31
126	5.35	292	283.18
127	207.11	293	63.92
128	20.00	295	320.91
130	153.03	296	63.09
132	12.78	297	16.94
133	13.39	298	7.59
134	32.69	299	19.24
135	1.08	300	7.90
137	46.96	301	47.31
138	15.00	303	2.57
139	19.39	304	275.68
140	40.27	305	111.97
141*	12.75	306	12.90
142	97.51	307	76.74
143	61.98	308	33.34
144	20.13	309	3.39
145	15.77	310	23.25
146	58.34	311	1.35
147	98.02	312	50.88
148	2.48	313	7.25
149	10.97	314	95.18
150	99.99	316	226.85
151*	53.65	317	44.28
152	2.89	318	48.41
153	40.14	319	17.47
155	122.68	320	69.53
156	216.68	321	53.84
157*	.20	322	23.72
323	39.36	412*	14.75
324	33.99	413	31.26
325	282.05	414	317.72
326	11.20	415*	2.48
827	85.79	418*	61.13
328	69.10	419	44.51
330	21.07	421	69.68
331	58.83	422	4.27
332	13.36	423*	236.05
333	9.11	425	7.95
334	54.91	426	9.65
335	23.37	427	121.92
336	171.48	428	22.76
337	72.74	429	2.47
338	37.61	430	232.28
339	19.73	632*	1,335.07
341*	472.69	433	87.07
342	64.09	434	13.50
343	80.82	435	24.15
344	14.40	436	192.63
345	10.37	437	135.45
346*	1.35	438	9.95
347	54.57	439	312.66
349	13.10	441	279.25
350	25.78	443*	33.62
351	12.15	444*	34.85
352	41.70	445	362.57
353	22.44	446	37.10
355	89.38	448	5.95
356*	106.76	449	10.15
357	7.84	450*	1.80
358	25.54	451	.45
361	1,174.67	452	28.83
362	23.56	453	.45
363	12.33	454	4.12
364	181.05	455*	74.06
365	3.78	456*	96.10
366	.68	457	45.24
367	368.31	458	256.08
368	12.35	461	153.35
369	28.67	464	206.71
370	131.77	465*	47.29
371	69.87	466	107.16
372	143.09	467	1.13
373	87.60	468*	27.60
374	49.17	469*	179.35
375	139.73	471	94.39
376*	39.05	473*	801.03
378	7.64	474	200.85
379	894.65	475	3.20
380	63.36	476	19.36
383	116.33	477	.68
384	8.69	478	15.27
385	67.14	479	7.72
386	36.17	481	81.78
387	32.02	482	6.84
388	201.97	483	23.21
389*	10.80	484	183.53
393	5.74	485*	39.84
394	36.37	486	2.75
395	6.33	487	167.34
396	1.78	489	6.75
397	124.15	490	26.10
398	1.30	491*	.68
400	59.64	492	12.68
401	1.86	495	50.16
403	23.81	497*	70.13
405	2.22	498	53.10
406	37.07	499	34.47
407	.45	500*	87.03
408	4.52	501	5.71
409	1.13	502*	123.57
410	22.34		

З місячних вкладок від членів обезпечених в усіх родах обезпеч.	$33,498.45
Відсотки від бондів	3,389.50
Відсотки від морґеджів	72.00
З переносу федерального податку за поміч. сили	282.70
З переносу стейтового податку за помічні сили	13.99
Сплати морґеджів	40.00
Разом	$37,296.64

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Відділ:

251 Володило Роман	$ 400.00
458 Тиханська Вероніка	100.00

Інші виплати посмертного фонду:

Відійшли з виплаченим обезпеченням в готівці (ендавмент)	3,308.09
Грошеві зворотн	2,044.10
Перенос резерви за переписаних членів до інших кляс обезпечення	282.00
Відсотки на закуплених бондах	201.92
Дивіденда для прийнятих наново членів	2.00

Виплати з адміністраційного фонду:

Платня помічних сил	1,864.14
„Свобода" за Ukrainian Weekly	600.00
Федеральний податок за помічні сили	290.19
Видатки канцел. на пошту	30.00
Лікарі за нових членів	15.00
Перенос інших фондів за членів мол. деп. до деп. старших членів	12.75

Інвестиції готівки:

Інвестовано в бондах	51,806.55
Разом	$63,959.74

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем січня 1955 осталася	$101,239.54
Прихід за лютий	37,296.64
Разом	$138,536.18
Розхід за лютий	63,959.74
Готівка з кінцем лютого 1955 остається	$ 74,576.44

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$ 74,576.44
Морґеджі	44,146.56
Бонди	2,307,574.50
Позички членам	5,581.57
Разом	$2,431,879.07

Стан довжний:

Посмертний фонд	$2,366,244.78
Адміністрац. фонд	65,634.29
Разом	$2,431,879.07

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЯ МАЙНА У. Н. СОЮЗУ:

Майно старших членів з кінцем лютого 1955 року	$14,328,562.25
Майно молодечого департаменту У.Н.С.	2,431,879.07
Раззом	$16,760,441.32

Р. Слободян, гол. касир.

Рекордові прибутки фабричних робітників

Вашингтон. — Статистичне бюро при департаменті праці повідомляє, що кошти прожитку в місяці лютому в порівнянні з січнем не підвищилися, але платні фабричних робітників і купівельна сила їхніх платень зросла до рекордової висоти. Індекс коштів прожитку вже третій місяць стоїть на висоті 114.3 відсотка в порівнянні з коштами прожитку в роках 1947-1949. Але ціни харчів трохи піднеслися в деяких великих містах. Бюро повідомляє, що пересічний заробіток фабричного робітника з трьома членами родини, після сплачення податків, становить 69.17 доляра на тиждень, а самітного — 61.91 доляра. Це — на 76 центів більше як в січні цього року. Купівельна сила пересічного фабричного робітника в минулому році зросла на 5 відсотків, що є наслідком збільшення платні і деякого обниження коштів прожитку.

Сенатор Ботлер проти опановання комуністами робітничих спілок

Вашингтон. — Республіканський сенатор Джан М. Ботлер, автор законопроєкту про контролю над комуністами, домагається, щоб департамент справедливости повів акцію проти робітничих організацій, проводи яких опановані комуністами, і які тепер для замаскування свого прокомуністичного становища стараються приєднуватися до Американської Федерації Праці або до Конґресу Індустріяльних Робітників. Сенатор Ботлер заявляє, що АФП та КІО свідомі того, що в їх ряди хочуть пролізти замасковані комуністи, і будуть боротися проти цього, але генеральний прокуратор повинен їм допомогти. Деякі прокомуністичні робітничі спілки, як, наприклад, Спілка Кушнірів і і шкіряників, „очищають" себе від комунізму, усуваючи своїх прокомуністичних провідників, і стають членами тих робітничих організацій, які не є на списку підривних організацій.

Соціялісти заскаржили Паризький договір до Конституційного суду в Німеччині

Бонн., — В 5 годин після того, як закрито засідання західньо-німецького Бундесрату, який є вищою палатою парляменту Зах. Німеччини, на якому переведено остаточно ратифікацію Паризького договору, соціял - демократична партія телеграфічно повідомила Федеральний Конституційний Суд у Карльсруге, що виїхав туди її представник із петицією, яка скаржить закономірність одного з протоколів Паризького договору, а саме порозуміння між канцлером Аденауером і кол. французьким прем'єром Мендес - Франсом про Зарщину. Цю скаргу підписали 170 послів, однак 11 з них — це члени тільки західньо - берлінської самоуправи, які не мають повноправного голосу в парляменті в Бонн і тому невідомо, чи Конституційний Суд признає важність тих підписів. Для важности скарги перед Конституційним Трибуналом треба найменше одної третини послів західньо - німецького парляменту. Бундесрат ратифікував Паризький договір, як ми вже коротко повідомляли в попередньому числі, 29 голосами проти 9 при всіх 38 членах палати приявних на засіданні. Він признав себе компетентним голосувати тільки над одним протоколом, а саме щодо суверенности Західньої Німеччини й закінчення альянтської окупації. Всі інші протоколи стали правосильні вже після ратифікування їх нижчою палатою парляменту, Бундестаґом, 27 лютого ц. р. Бундесрат прийняв аналогічну резолюцію, як Бундестаґ, про німецький характер Зарщини й конституційні права її населення та про заклик до 4-ох великодержав про привернення єдности території Німеччини. Ці резолюції не порушують тексту Паризького договору, який признає Західній Німеччині право озброїтись до висоти пів мільйона вояків і 1,300 літаків. Внесок соціялістів — відложити ратифікацію — відкинено 21 голосами проти 17 Канцлер Аденауер заявив: Ратифікація Паризького договору означає перекреслення Ялтинських постанов.

Фор зводить боротьбу з французькими купцями

Париж. — П'єр Пужаб, керівник організації дрібних торгівців і купців у Франції, проголосив на 28 березня ц. р. страйк усіх купців у Франції і звернувся з закликом до селян і робітників підримати той рух купців. П'єр Пужаб повів різку боротьбу з попереднім урядом Мендес-Франса і теперішнім урядом Фора проти податкової системи, що її вводить Фор, як міністер фінансів також в уряді Мендес-Франса, зокрема проти права податкових урядовців контролювати т о р г о в ельні книжки купців. Пужаб вважає, що це порушує контитуційні права французьких громадян-купців. В останню суботу Пужаб разом із сотнею своїх прихильників, сидючи на ґалерії для глядачів, хотів демонстрацією зірвати засідання парляменту. Прем'єр Фор, погодившись на різні зміни пропонованого законопроєкту про реформу податкової системи, загрозив проте димісією уряду, якщо парлямент взагалі піде по лінії вимог Пужаба. Він перестеріг, що Франції грозить анархія, коли її парлямент і уряд будуть підчинюватись теророві. Після того парлямент відкинув внески „пужабівців". З уваги на велику силу й вплив в широких масах у Франції, що їх мають дрібні купці, парляментарні посли рахуються з цим рухом, лякаючись наслідків у виборах.

Успішне вишколення південно-в'єтнамської армії

Сайґон. — Американський генерал О'Деніел, який керує вишколом і реорганізацією збройних сил Південного В'єтнаму, заявив, що вже сформовано три дивізії із запланованої армії, що має нараховувати 100,000 вояків, а вишкіл дальших дивізій швидко йде вперед. Ген. Деніел висловився з великим признанням про високу військову мораль південно-в'єтнамських вояків. Ген. Деніел формально підлягає в своїй акції на терені Південного В'єтнаму французькому генералові Елі. Спеціяльний амбасадор ЗДА у Південному В'єтнамі, генерал Коллінс, старається недопустити до анархії, яка загрожує країні внаслідок гострого конфлікту між прем'єром Нґо Дінґ Діємом і опозицією, т. зв. „фронтом національної єдности". Ця опозиція включає м. ін. всі ті релігійні секти, які розпоряджають „приватними арміями", що нараховують 30 тисяч вояків. Опозиційні політики разом із генералами цих „приватних армій" поставили були прем'єрові ультимат, щоб він зреорганізував свій уряд. Цей ультимат є предметом студій американських і французьких чинників у Південному В'єтнамі. Французи віддавна ставляться дуже критично до теперішнього прем'єра, але американці підтримують його, як простолінійного й непідкупного патріота. Американські чинники заявили недвозначно опозиційним лідерам, що уряд, створений із осіб з-поміж опозиції, не буде користуватись підтримкою ЗДА.

Ботлер передбачає перемогу демократів в 1956 році

Сакраменто, Каліфорнія. — Голова Демократичного Комітету Пол М. Ботлер на обіді в честь Джефферсона-Джексона заявив: „Якщо генерал Айзенгавер знову буде кандидувати, демократи виграють вибори і здобудуть контролю в Конґресі, і то ще більшу від тієї, яку мають тепер. В 1956 р. ми виберемо свого президента".